

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-50-01

Druk nr 2963
Warszawa, 22 maja 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o towarach paczkowanych wraz z projektami aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 31 ust. 3b regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

PROJEKT

**Ustawa
z dnia
o towarach paczkowanych.**

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady paczkowania produktów przeznaczonych do sprzedaży w opakowaniach i oznaczania opakowań znakiem "e" oraz zasady produkcji butelek miarowych i oznaczania ich znakiem "3".
2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów odrębnych dotyczących produktów, opakowań oraz warunków wprowadzania ich do obrotu.
3. Przepisy ustawy stosuje się do środków farmaceutycznych i materiałów medycznych w zakresie, w jakim nie naruszają przepisów dotyczących tych produktów.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) błąd ilości towaru paczkowanego, oznaczony znakiem T - różnicę między ilością rzeczywistą, a ilością nominalną towaru paczkowanego,
- 2) butelka miarowa - pojemnik oznaczony znakiem "3" zamykany lub przystosowany do zamykania, przeznaczony do przechowywania, transportu lub dostarczania cieczy, o pojemności nominalnej od 0,05 litra do 5 litrów włącznie, posiadający charakterystykę konstrukcyjną i jednolitość wytwarzania zapewniającą odpowiednią dokładność pomiaru zawartej w nim cieczy poprzez napełnienie do określonego poziomu lub w określonym procencie jego pojemności całkowitej, bez konieczności wykonywania niezależnego pomiaru ilości nalewanej do niego cieczy, wykonany ze szkła lub innego materiału, posiadającego taką sztywność i stabilność, która zapewnia pojemnikowi zachowanie takich samych właściwości metrologicznych, jakie zapewnia szkło,
- 3) dopuszczalna ujemna wartość błędu ilości towaru paczkowanego, oznaczona znakiem T_1 - maksymalną dopuszczalną różnicę między ilością rzeczywistą, a ilością nominalną produktu, podaną przez paczkującego,
- 4) ilość nominalna towaru paczkowanego, oznaczona znakiem Q_n , zwana dalej "ilością nominalną" - deklarowaną przez paczkującego i oznaczaną na opakowaniu ilość produktu w

towarze paczkowanym, bez opakowania oraz bez dodatkowych materiałów lub produktów zapakowanych razem z produktem, jaką towar paczkowany powinien zawierać,

- 5) ilość rzeczywista towaru paczkowanego, zwana dalej "ilością rzeczywistą" - przeznaczoną dla nabywcy ilość produktu w towarze paczkowanym, bez opakowania i bez dodatkowych materiałów lub produktów dodatkowych zapakowanych razem z produktem, jaką towar paczkowany faktycznie zawiera; w przypadku produktów, których ilość wyraża się w jednostkach objętości, z wyjątkiem produktów zamrożonych, ilość rzeczywista powinna być określana w temperaturze 20 °C,
- 6) kontrola wewnętrzna ilości towaru paczkowanego - kontrolę dotyczącą ilości produktu w opakowaniu, wykonywaną przez paczkującego w procesie paczkowania,
- 7) kontrola wewnętrzna butelek miarowych - kontrolę dotyczącą określonych w ustawie wymagań dla butelek miarowych, wykonywaną przez producenta w procesie ich produkcji,
- 8) metoda referencyjna - metodę kontroli towarów paczkowanych lub kontroli butelek miarowych, którą stosują organy kontroli w celu stwierdzenia poprawności procesu paczkowania produktów lub poprawności produkcji butelek miarowych,
- 9) opakowanie - w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz.U. Nr, poz.),
- 10) paczkowanie - umieszczenie odmierzonej porcji produktu w opakowaniu jednostkowym z przeznaczeniem go do sprzedaży w formie towaru paczkowanego,
- 11) paczkujący - przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz.958 i Nr 114, poz.1193), który odmierza porcje produktu, umieszcza je w opakowaniu jednostkowym i wprowadza towar paczkowany do obrotu po raz pierwszy; dla potrzeb ustawy, przedsiębiorca wprowadzający na polski obszar celny towary paczkowane, zwany dalej "importerem", traktowany jest jako paczkujący,
- 12) partia towaru paczkowanego, zwana dalej "partią" - określoną liczbę jednakowych towarów paczkowanych, o takiej samej ilości nominalnej, zapakowanych w tych samych warunkach i w tym samym czasie,
- 13) produkt - produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 22 stycznia 2000 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 15, poz. 179),
- 14) próbka towaru paczkowanego, zwana dalej "próbką" - pobraną losowo z partii określoną liczbę towarów paczkowanych, na podstawie której dokonuje się oceny partii,
- 15) towar paczkowany - przeznaczony do sprzedaży produkt umieszczony w opakowaniu jednostkowym dowolnego rodzaju, którego deklarowana ilość, odmierzona bez udziału nabywcy, nie może zostać zmieniona bez otworzenia, uszkodzenia lub wyraźnego naruszenia opakowania.

Art. 3.

1. Paczkujący może wprowadzać do obrotu tylko towary paczkowane spełniające wymagania określone w ustawie.
2. Importer towaru paczkowanego jest odpowiedzialny za spełnienie wymagań obowiązujących paczkującego zgodnie z ustawą, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczypospolitą Polską nie stanowią inaczej.

Art. 4.

1. Paczkowanie produktów i produkcja butelek miarowych podlegają nadzorowi właściwych organów administracji miar.
2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
 - 1) kontrolę stosowania w procesie paczkowania zalegalizowanych przyrządów pomiarowych,
 - 2) kontrolę stosowanego przez paczkującego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego,
 - 3) kontrolę stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek.
3. Nadzór jest sprawowany przez:
 - 1) wydawanie zaleceń pokontrolnych i sprawdzanie stanu ich realizacji,
 - 2) kierowanie wniosków o ukaranie do organu właściwego w sprawach o wykroczenia,
 - 3) kierowanie wniosków do właściwych terytorialnie organów inspekcji o przeprowadzenie kontroli towarów paczkowanych, w zakresie ich właściwości rzeczowej, w razie stwierdzenia niezgodności paczkowania z przepisami ustawy.

Art. 5.

1. Towary paczkowane znajdujące się w obrocie lub przeznaczone do wprowadzenia do obrotu podlegają kontroli Inspekcji Handlowej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Inspekcji Farmaceutycznej, w zakresie przewidzianym w niniejszej ustawie oraz w zakresie ich właściwości rzeczowej, w trybie i na warunkach określonych w przepisach odrębnych.
2. Inspekcje wymienione w ust. 1 mogą organizować kontrole wspólnie z organami administracji miar.

Rozdział 2
Zasady paczkowania towarów

Art. 6.

1. Produkty mogą być umieszczane w opakowaniach jednostkowych dowolnego rodzaju, pod warunkiem, że nie wprowadzają nabywcy w błąd co do ilości rzeczywiście.
2. Towary paczkowane, z wyjątkiem tych o których mowa w ust. 3, wprowadzane są do obrotu w opakowaniach jednostkowych o dowolnej ilości nominalnej.

3. Produkty przeznaczone do sprzedaży jako towary paczkowane w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej nie mniejszej niż 5 g lub 5 ml i nie większej niż 10 kg lub 10 l mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach o określonych ilościach nominalnych. Wykaz produktów, które mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach jednostkowych o określonych ilościach nominalnych towaru paczkowanego zawiera załącznik nr 1 do ustawy.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, ilości nominalne zawartości opakowań jednostkowych towarów paczkowanych dla produktów, o których mowa w ust. 3, uwzględniając zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7.

1. Oznakowanie umieszczone na towarach paczkowanych powinno być łatwo czytelne i widoczne w normalnych warunkach prezentacji, a także wykonane w sposób nie dający się usunąć bez uszkodzenia opakowania. Poza wymaganiami dotyczącymi oznakowania produktów, określonymi w przepisach odrębnych, towary paczkowane wprowadzane do obrotu powinny posiadać następujące oznakowania:
 - 1) nazwę produktu,
 - 2) ilość nominalną produktu,
 - 3) oznaczenie paczkującego.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące oznakowań, o których mowa w ust. 1, jak również przypadki, w których paczkujący zwolniony będzie z obowiązku umieszczania tych oznakowań, uwzględniając konieczność ochrony praw konsumentów oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 8.

1. Paczkujący jest odpowiedzialny za to, aby towar paczkowany spełniał wymagania określone w ustawie. W szczególności ponosi on odpowiedzialność za zapewnienie, że ilość rzeczywista odpowiada ilości nominalnej podanej na opakowaniu jednostkowym, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Partię towaru uznaje się za spełniającą wymagania ustawy w zakresie dotyczącym ilości rzeczywistej, jeżeli wynik kontroli przeprowadzonej według metody referencyjnej jest pozytywny.
3. Partia towaru, której wynik kontroli według metody referencyjnej jest negatywny nie może być wprowadzona do obrotu.

Art. 9.

1. Paczkujący jest odpowiedzialny za zorganizowanie i przeprowadzanie kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego. Kontrola ta może być przeprowadzana wyłącznie przy pomocy zalegalizowanych przyrządów pomiarowych, odpowiednich do wykonywania niezbędnych czynności.
2. Kontroli dokonuje się przez zbadanie każdej sztuki towaru paczkowanego lub przez zbadanie próbki, zgodnie z przyjętym systemem kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.

3. Jeżeli paczkujący dokonuje kontroli przez zbadanie próbki, przyjęty system kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego powinien zapewniać skuteczność porównywalną do skuteczności metody referencyjnej. Opis metody referencyjnej statystycznej kontroli towarów paczkowanych zawiera załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 10.

W przypadku towarów paczkowanych importowanych, importer powinien posiadać dokumentację, zaświadczącą o zastosowanym podczas procesu paczkowania systemie kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, pozwalającą uznać, że ilość rzeczywista odpowiada wymaganiom określonym w art. 8 ust. 1.

Art. 11.

Wymagania dotyczące kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego uważa się za spełnione, jeżeli paczkujący wykorzystuje przy paczkowaniu butelki miarowe i napełnia je do poziomu odpowiadającego pojemności, określonej w pkt 1 lit. a) załącznika nr 4 do ustawy.

Art. 12.

1. Paczkujący, w terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem paczkowania produktów, jest zobowiązany zgłosić ten fakt dyrektorowi okręgowego urzędu miar, właściwego dla miejsca siedziby paczkującego.
2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie paczkującego,
 - 2) siedzibę i adres,
 - 3) miejsce paczkowania lub, w przypadku towarów importowanych, miejsce ich składowania,
 - 4) rodzaj paczkowanego produktu.
3. Do zgłoszenia paczkujący powinien dołączyć aktualny wypis z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 13.

1. W przypadku, gdy w trakcie sprawowania nadzoru, o którym mowa w art.4 ust. 1 pkt 1 i 2, właściwe terytorialnie organy administracji miar stwierdzą stosowanie w procesie paczkowania niezalegalizowanych przyrządów pomiarowych lub niezgodność stosowanego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego z opisem, o którym mowa w art. 16, organ przeprowadzający kontrolę może wnioskować do właściwych terytorialnie organów inspekcji, o których mowa w art. 5, o przeprowadzenie badania partii, zgodnie z metodą referencyjną określoną w załączniku nr 2 do ustawy.
2. Badania próbek mogą być przeprowadzane w pomieszczeniach paczkującego lub w laboratoriach właściwych inspekcji.

Rozdział 3

Warunki oznaczania towarów paczkowanych znakiem “e”

Art. 14.

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do towarów paczkowanych wprowadzanych do obrotu w opakowaniach jednostkowych o ilości nominalnej wyrażonej w jednostkach masy lub objętości, która jest nie mniejsza niż 5 g lub 5 ml i nie większa niż 10 kg lub 10 l.

Art. 15.

1. Paczkujący może na własną odpowiedzialność oznaczać znakiem “e” towary paczkowane określone w art. 14, jeżeli towary te oraz proces kontroli ich paczkowania spełniają warunki określone w niniejszym rozdziale.
2. Znak “e” oznacza gwarancję paczkującego, że towar paczkowany spełnia wymagania określone w przepisach niniejszego rozdziału. Wzór znaku “e” określa załącznik nr 3 do ustawy.
3. Umieszczanie na opakowaniach znaków zbliżonych do znaku “e” jest zabronione.
4. Znak “e” o wysokości co najmniej 3 mm umieszcza się na opakowaniu obok oznaczenia nominalnej masy lub objętości.
5. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, ograniczyć możliwość oznakowania znakiem “e” niektórych grup towarów paczkowanych i dopuścić ich wprowadzanie do obrotu wyłącznie w opakowaniach o ściśle określonych ilościach nominalnych, uwzględniając konieczność ochrony praw konsumentów oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16.

1. Paczkujący, w terminie co najmniej 60 dni przed rozpoczęciem paczkowania produktów, jest zobowiązany przekazać dyrektorowi właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar opis przyjętego przez siebie systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, gwarantującego właściwą kontrolę ilości rzeczywistej.
2. Dyrektor właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar, w terminie 45 dni od daty otrzymania od paczkującego opisu przyjętego systemu kontroli, o którym mowa w ust.1, może wydać zalecenia niezbędne do spełnienia wymagań wynikających z ustawy.
3. Paczkujący może wystąpić do dyrektora właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar z wnioskiem o wydanie zaświadczenia potwierdzającego, że przedstawiony opis przyjętego przez niego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego jest zgodny z przepisami ustawy.

Art. 17.

1. Paczkujący może oznaczać towary paczkowane znakiem “e” tylko w przypadku, gdy podczas ich paczkowania stosowany był system kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego, którego opis został przekazany dyrektorowi właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar, w trybie określonym w art. 16 ust.1.
2. W przypadku otrzymania zaleceń, o których mowa w art. 16 ust. 2, paczkujący jest

zobowiązany do ich uwzględnienia przed przystąpieniem do paczkowania.

3. Stosowany przez paczkującego system kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego powinien zapewniać skuteczność porównywalną do skuteczności metody referencyjnej.

Art. 18.

1. Paczkujący jest zobowiązany do dokumentowania w formie pisemnej przeprowadzanych kontroli wewnętrznych ilości towaru paczkowanego, w sposób zapewniający możliwość sprawdzenia przez organy administracji miar:
 - 1) czasu i miejsca wykonania tych kontroli,
 - 2) wielkości sprawdzanej partii i pobranej próbki,
 - 3) wyników badania próbki wraz ze stwierdzeniem, czy uzyskany błąd nie przekracza dopuszczalnej wartości i czy dana partia spełnia kryteria dopuszczalności do wprowadzenia jej do obrotu.
2. Paczkujący może wprowadzić do obrotu partię po przeprowadzeniu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego i stwierdzeniu, że dana partia spełnia kryteria dopuszczalności do wprowadzania do obrotu.
3. Paczkujący zobowiązany jest do przechowywania dokumentacji, o której mowa w ust. 1, w sposób uporządkowany chronologicznie przez okres przydatności danej partii towaru do użytku, co najmniej przez okres roku i nie dłużej niż przez okres dwóch lat od daty przeprowadzenia kontroli.
4. Na żądanie organu administracji miar paczkujący jest obowiązany udostępnić dokumentację z przeprowadzonych kontroli wewnętrznych ilości towaru paczkowanego.
5. Organy inspekcji, o których mowa w art. 5, mają prawo wglądu do dokumentacji, określonej w ust. 1, w celu stwierdzenia ilości rzeczywistej towarów wprowadzonych przez paczkującego do obrotu.

Art. 19.

1. Dyrektor właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar, nie częściej niż raz do roku i nie rzadziej niż raz na dwa lata, przeprowadza w pomieszczeniach paczkującego kontrole planowe w celu stwierdzenia poprawności stosowanego przez paczkującego systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego.
2. Za przeprowadzane kontrole planowe dyrektor właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar pobiera opłaty zgodnie z przepisami ustawy Prawo o miarach.
3. Właściwe terytorialnie organy administracji miar mogą w każdym czasie przeprowadzać kontrole doraźne. Za przeprowadzanie tych kontroli nie pobiera się opłat, chyba że w ich wyniku zostanie stwierdzone stosowanie niewłaściwych przyrządów pomiarowych lub że przyjęty system kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego umożliwia przekroczenie dopuszczalnej ujemnej wartości błędu ilości towaru paczkowanego T_1 . W takim przypadku pobierane są opłaty, jak za kontrole planowe.
4. Do kontroli planowych i doraźnych stosuje się odpowiednio przepis art.13 ust.1.

Art. 20.

Towary paczkowane oznaczone znakiem "e" przez paczkującego w państwach członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z obowiązującymi w tych państwach przepisami, są dopuszczane do

obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności przeprowadzania dodatkowej kontroli.

Rozdział 4 **Butelki miarowe**

Art. 21.

1. Producent butelek może na własną odpowiedzialność oznaczać je znakiem "3" (odwrócony epsilon) o wysokości co najmniej 3 mm, stanowiącym gwarancję producenta, że butelka spełnia wymagania określone w ustawie. Wymagania metrologiczne dotyczące butelek miarowych zawiera załącznik nr 4 do ustawy.
2. Wzór znaku "3" określa załącznik nr 5 do ustawy.

Art. 22.

1. Butelka miarowa powinna posiadać łatwo czytelne, dobrze widoczne oraz nieusuwalne oznakowania:
 - 1) na boku, przy krawędzi dna lub na dnie:
 - a) wartości pojemności nominalnej w litrach, centylitrach lub mililitrach, podane wraz z symbolem zastosowanej jednostki miary, cyframi o wysokości co najmniej:
 - 3 mm wysokości, jeżeli nominalna pojemność jest mniejsza od 20 cl,
 - 4 mm wysokości, jeżeli nominalna pojemność wynosi od 20 cl do 100 cl,
 - 6 mm wysokości, jeżeli nominalna pojemność jest większa od 100 cl,
 - b) znak identyfikacyjny producenta,
 - c) znak "3",
 - 2) na dnie lub przy krawędzi dna w sposób, zapewniający rozróżnienie z oznakowaniami, o których mowa w pkt 1, cyframi o tej samej wysokości, w jakich jest wyrażana odpowiednia pojemność nominalna, zgodnie z metodą lub metodami napełniania:
 - a) wartość pojemności brzegowej wyrażonej w centylitrach bez symbolu cl, lub
 - b) wartość odległości wyrażonej w milimetrach od poziomu krawędzi do poziomu napełnienia odpowiadającego pojemności nominalnej z symbolem mm.
2. Na butelce mogą być umieszczane inne oznakowania, pod warunkiem, że nie będą zbliżone do oznakowań określonych w ust.1.

Art. 23.

1. Prezes Głównego Urzędu Miar prowadzi jawny rejestr znaków identyfikacyjnych producentów butelek miarowych, zwany dalej "rejestrem".
2. Rejestr powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie producenta,
 - 2) siedzibę i adres,
 - 3) numer, pod którym został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym,

4) symbol graficzny stanowiący znak identyfikacyjny producenta.

Art. 24.

1. Producent przed rozpoczęciem produkcji butelek miarowych jest obowiązany zgłosić do Prezesa Głównego Urzędu Miar znak służący do identyfikacji producenta, zwany dalej “znakiem identyfikacyjnym producenta”.
2. Znak identyfikacyjny producenta powinien posiadać indywidualne cechy graficzne pozwalające jednoznacznie odróżnić go od zarejestrowanych już znaków identyfikacyjnych innych producentów.
3. Każdy producent jest obowiązany umieszczać na produkowanych przez siebie butelkach miarowych, spełniających wymagania niniejszej ustawy, znak identyfikacyjny producenta.

Art. 25.

1. Prezes Głównego Urzędu Miar dokonuje wpisu znaku identyfikacyjnego producenta do rejestru w terminie 14 dni od daty otrzymania zgłoszenia. Zgłoszenie winno zawierać dane, o których mowa w art. 23 ust. 2, aktualny wypis z Krajowego Rejestru Sądowego i 5 egzemplarzy znaku o wymiarach nie większych niż 5 cm x 5 cm.
2. Prezes Głównego Urzędu Miar odmawia wpisu w przypadku, gdy znak zgłoszony przez producenta jest identyczny ze znakiem już wcześniej wpisanym do rejestru.
3. Prezes Głównego Urzędu Miar jest obowiązany wydać pisemne zaświadczenie o wpisie znaku identyfikacyjnego do rejestru w terminie 14 dni od daty dokonania wpisu.
4. W przypadku, gdy zgłoszony przez producenta wniosek posiada braki formalne lub znak identyfikacyjny producenta nie posiada indywidualnych cech graficznych pozwalających jednoznacznie odróżnić go od wpisanych już do rejestru znaków identyfikacyjnych innych producentów, co może wprowadzać w błąd co do tożsamości producenta butelek miarowych, Prezes Głównego Urzędu Miar zawiadamia o powyższym wnioskodawcę w terminie 14 dni od daty otrzymania zgłoszenia oraz wzywa go do uzupełnienia braków formalnych lub do zmiany znaku w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia.
5. Jeżeli w wyznaczonym terminie producent nie uzupełni wniosku lub nie przedstawi innego znaku identyfikacyjnego, Prezes Głównego Urzędu Miar pozostawia sprawę bez rozpoznania, informując o powyższym wnioskodawcę.
6. Odmowa wpisu następuje w formie decyzji administracyjnej.

Art. 26.

Prezes Głównego Urzędu Miar jest zobowiązany informować właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o znakach identyfikacyjnych producenta wpisanych do rejestru, w terminie 30 dni od daty dokonania wpisu.

Art. 27.

1. Producent butelek miarowych jest odpowiedzialny za zorganizowanie i przeprowadzanie kontroli wewnętrznej butelek miarowych. Kontrola ta może być przeprowadzana wyłącznie przy pomocy zalegalizowanych przyrządów pomiarowych, odpowiednich do wykonywania niezbędnych czynności.

2. Stosowany przez producenta system kontroli wewnętrznej butelek miarowych powinien zapewniać skuteczność porównywalną do skuteczności metody referencyjnej. Opis metody referencyjnej kontroli butelek miarowych zawiera załącznik nr 6 do ustawy.
3. Producent, w terminie co najmniej 60 dni przed rozpoczęciem produkcji butelek miarowych, jest zobowiązany przekazać dyrektorowi właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar opis przyjętego przez siebie systemu kontroli wewnętrznej butelek miarowych. Przepis art. 16 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 28.

1. Butelki miarowe podlegają kontroli administracji miar przez pobranie próbek w pomieszczeniach producenta.
2. Do kontroli butelek miarowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 19.
3. Stwierdzenie poprawności danej partii w ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, następuje po wykonaniu badań kontrolnych, przy zastosowaniu metody zapewniającej skuteczność porównywalną ze skutecznością metody referencyjnej.

Rozdział 5 Przepisy karne

Art. 29.

Kto, paczkując lub wprowadzając po raz pierwszy do obrotu towary paczkowane oznacza je znakiem "e" będąc świadomym, że nie spełniają one wymagań określonych dla tego znaku, podlega karze grzywny do 5.000 złotych.

Art. 30.

Kto, oznacza znakiem "3" butelki nie spełniające wymagań określonych dla tego znaku lub butelki takie wprowadza po raz pierwszy do obrotu, podlega karze grzywny do 5.000 złotych.

Art. 31.

Kto, będąc odpowiedzialnym za działalność produkcyjną lub za kontrolę ilości rzeczywistej, nie przestrzega obowiązków wynikających z przyjętego systemu kontroli wewnętrznej ilości towarów paczkowanych lub kontroli wewnętrznej butelek miarowych lub prowadzi wymaganą dokumentację tych systemów nierzetelnie, podlega karze grzywny do 1.000 złotych.

Art. 32.

W sprawach o czyny wymienione w art. 29-31 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 33.

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852, Nr 74, poz. 855, Nr 101 poz. 1178 oraz Nr 117 poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 136 § 1 po wyrazie “jakość” dodaje się wyrazy “lub ilość nominalną”,
- 2) w art. 137 § 1 po wyrazie “cen” dodaje się wyrazy “lub ilości nominalnej”.

Art. 34.

W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 62, poz. 718, Nr 73 poz. 852 oraz Nr 120, poz. 1268) w art. 16 w ust. 1 w pkt. 2 po wyrazach: “przy ustalaniu ceny”, dodaje się wyrazy: “lub zadeklarowanej na opakowaniu towaru paczkowanego”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35.

Paczujący produkty oraz producenci butelek miarowych przed wejściem w życie ustawy, mogą prowadzić produkcję, pod warunkiem spełnienia obowiązków zgłoszeniowych i rejestracyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 24 ust. 1 i art. 27 ust. 3, w terminie 60 dni od daty wejścia w życie ustawy.

Art. 36.

Przepisy art. 6 ust. 2 i 4, art. 20 i art. 26 stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 37.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Załącznikido ustawy o towarach paczkowanych
z dnia (Dz. U. Nr. ... , poz. ...)**Załącznik nr 1****WYKAZ PRODUKTÓW, KTÓRE MOGĄ BYĆ WPROWADZANE DO OBROTU WYŁĄCZNIE W
OPAKOWANIACH JEDNOSTKOWYCH O OKREŚLONYCH IŁOŚCIACH NOMINALNYCH TOWARU
PACZKOWANEGO**

Lp.	Nazwa grupy asortymentowej lub asortymentu wg Wspólnej Taryfy Celnej /WTC/	Symbol wg Polskiej Klasyfikacji Wyrobow i Usług /PKWiU/	Nazwa wyrobu wg Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług /PKWiU/
1.	(a) Wino ze świeżych winogron, mus ze świeżych winogron, w którym proces fermentacji zatrzymano poprzez dodanie alkoholu, w tym wina z niesfermentowanego soku winogronowego zmieszanego z alkoholem, z wyjątkiem win objętych pozycjami 22.05 A i B Wspólnej Taryfy Celnej oraz likierów winnych (pozycja WTC ex 22.05 C), mus z winogron w procesie fermentacji bądź w którym zatrzymano proces fermentacji w sposób inny, aniżeli poprzez dodanie alkoholu (pozycja WTC nr 22.04) (b) “Żółte” wina mające następujące źródła pochodzenia: “Côtes du Jura”, “Arbois”, “L’Étoile” i “Château-Chalon”	15.93.1	Wina gronowe
2.	(a) Wina musujące (pozycja WTC 22.05 A); wino w butelkach z korkami w kształcie “grzybka” mocowanymi przy pomocy wiązań lub spinek oraz wina w innych opakowaniach pod ciśnieniem nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 3 bary, mierzonym w temperaturze 20 °C (pozycja WTC 22.05 B) (b) Inne sfermentowane napoje musujące, w szczególności cydr, wino z gruszek i miód (pozycja WTC 22.07 B I)	15.93.1	Wina gronowe
		15.94.1	Napoje fermentowane (np. jabłecznik, wino z gruszek, miód pitny), pozostałe mieszane napoje zawierające alkohol
		15.95	Wermut i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi
3.	Wódka (inna niż z pozycji WTC nr 22.08), likiery i inne napoje zawierające spirytus; złożone preparaty na bazie alkoholu (znane jako “skoncentrowane ekstrakty”) przeznaczone do produkcji napojów (pozycja WTC nr 22.09)	15.91.1	Wódki, likiery i inne napoje alkoholowe, złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów
4.	Włóczka z włókien naturalnych (pochodzenia zwierzęcego, roślinnego lub mineralnego), włókna chemiczne oraz mieszaniny tych włókien	17.10.2	Włókna tekstylne, naturalne, przygotowane do przędzenia.
		17.10.3	Włókna tekstylne chemiczne, odcinkowe, przygotowane do przędzenia.

Załącznik nr 2**OPIS METODY REFERENCYJNEJ STATYSTYCZNEJ KONTROLI TOWARÓW PACZKOWANYCH****Wymagania metrologiczne dotyczące ilości rzeczywistej towarów paczkowanych****Dopuszczalne błędy ilości rzeczywistej towaru paczkowanego**

§ 1.1. Partia towarów paczkowanych powinna spełniać jednocześnie następujące wymagania metrologiczne dotyczące:

- a) dopuszczalnej ujemnej wartości błędu ilości (niedoboru) towaru paczkowanego
- b) średniej ilości rzeczywistej produktu w opakowaniu w stosunku do jego ilości nominalnej.

2. Średnia ilość rzeczywista towaru paczkowanego, oznaczona " $\bar{X}$ ", wyznaczona podczas kontroli partii towaru paczkowanego, powinna być nie mniejsza niż:

- a) ilość nominalna Q_n towaru paczkowanego - w przypadku kontroli całej partii towarów zgodnie z § 6 ust. 3 pkt. c),
- b) wartość podana w § 6 ust. 3 pkt. a), (tabela 4 - dla próbek, które nie ulegają zniszczeniu podczas badania) lub w pkt. b), (tabela 5 - dla próbek, które ulegają w badaniu zniszczeniu, czyli są podczas badania otwierane lub w inny sposób ulegają uszkodzeniu) - w przypadku zastosowania statystycznej metody oceny partii.

3. Dopuszczalną ujemną wartość błędu ilości towaru paczkowanego T_1 , ustala się zgodnie z podaną poniżej tabelą 1:

Tabela 1

Ilość nominalna Q_n towaru paczkowanego g lub ml	Dopuszczalny błąd ujemny T_1 wyrażony w	
	procentach Q_n	g lub ml
5 do 50	9	—
51 do 100	-	4,5
101 do 200	4,5	-
201 do 300	-	9
301 do 500	3	-
501 do 1000	-	15
1001 do 10000	1,5	-

Przy stosowaniu tabeli, wartości dopuszczalnych błędów T_1 , wyrażonych w procentach Q_n zaokrągla się przy przeliczaniu na jednostki masy lub objętości do:

- następnej dziesiętnej części g albo ml - dla $Q_n \leq 1000$ g albo 1000 ml,
- następnej całkowitej wartości g albo ml - dla $Q_n > 1000$ g albo 1000 ml.

4. W kontrolowanej partii nie więcej niż 2 % towarów paczkowanych może mieć błąd co najwyżej dwukrotnie większy niż błąd T_1 podany w tabeli 1.

5. W kontrolowanej partii nie może być towarów paczkowanych, których błąd ujemny przekracza dwukrotną wartość błędu T_1 podanego w tabeli 1.

6. Nie określa się dodatniej wartości błędu ilości towaru paczkowanego (nadmiaru ilości towaru w opakowaniu).

7. Błąd pomiaru podczas wyznaczania ilości rzeczywistej towaru paczkowanego nie powinien przekraczać wartości $\pm 0,2$ błędu T_1 .

Kontrola towarów paczkowanych

§ 2.1. Kontroli podlega partia towaru paczkowanego. Partia towaru paczkowanego wystarczająca do pobrania próbki w celu wyznaczenia średniej ilości produktu w opakowaniu metodą statystyczną powinna zawierać co najmniej 100 jednostek towaru.

2. Wynikiem kontroli partii towaru paczkowanego jest jej przyjęcie (zaakceptowanie) w przypadku gdy spełnia ona wymagania metrologiczne określone w niniejszym załączniku albo jej odrzucenie (zdyskwalifikowanie i uznanie tej partii za wadliwą) jeżeli takich wymagań partia ta nie spełnia.
3. Jeżeli partia brana jest z linii paczkującej, to liczność partii stanowią wszystkie towary przyjęte przez system kontrolny paczkującego, zapakowane w czasie jednej godziny przy maksymalnej wydajności linii. Jeżeli partia nie jest brana z linii paczkującej, to wielkość partii powinna być ograniczona do 10 000 jednostek towaru.
4. Z partii pobierana jest losowo próbka, która jest oznaczana jeszcze przed rozpoczęciem pierwszego pomiaru kontrolnego. Próbkę tą stanowią towary liczbie określonej w § 4 ust. 1 (tabela 2). Partia towaru, zawierająca mniej niż 100 towarów paczkowanych podlegających badaniom nieniszczącym, kontrolowana jest w całości.
5. Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia prawidłowości badania, to w czasie kontroli towary paczkowane mogą być niszczone (kontrola niszcząca). Kontrolę niszczącą należy ograniczać do niezbędnych przypadków i stosować dla partii zawierającej co najmniej 100 jednostek towaru zaś dla mniejszych partii kontrolę niszczącą należy ograniczać do przypadków wynikających ze skarg nabywców i poddawać jej 10 % towarów z partii, lecz nie mniej niż 2 jednostki.
6. Przyjęcie partii towaru paczkowanego następuje wtedy, gdy w wyniku badania pobranej próbki stwierdzono, że spełnione są wymagania określone w § 4, 5 - 6, dotyczące odpowiednio:
 - ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki w stosunku do ilości nominalnej, oraz
 - średniej ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki w stosunku do jego ilości nominalnej.
7. Jeżeli partia towaru paczkowanego nie spełnia tych wymagań, to zostaje odrzucona.

Wyznaczanie ilości rzeczywistej towaru paczkowanego

- § 3.1. Ilość rzeczywistą towaru paczkowanego, wyrażoną w jednostkach masy, wyznacza się bezpośrednio przez pomiar masy.
2. Ilość rzeczywistą towaru paczkowanego, wyrażoną w jednostkach objętości, wyznacza się w zależności od właściwości produktu:
 - bezpośrednio przez pomiar objętości,
 - pośrednio przez pomiar masy i gęstości.
 3. Minimalna akceptowana ilość rzeczywista towaru paczkowanego jest równa różnicy między ilością nominalną Q_n towaru paczkowanego a dopuszczalnym błędem ujemnym T_1 , określonym w §1 ust. 3 (tabela 1).
 4. Towary paczkowane o ilości rzeczywistej mniejszej niż minimalnie akceptowana uważa się za wadliwe.

Kontrola nieniszcząca

§ 4.1. Próbkę, które nie ulegają zniszczeniu w czasie kontroli, podlegają kontroli wrywkowej dwustopniowej i ocenie według tabeli 2:

Tabela 2

Liczba towarów paczkowanych w partii szt.	Numer próbki	Liczba towarów paczkowanych	Łączna liczba kontrolowanych towarów paczkowanych	Liczba wadliwych jednostek szt.	
				kwalifikująca partię	dyskwalifikująca partię
100-500	1	30	30	≤ 1	≥ 3
	2	30	60	≤ 4	≥ 5
501-3200	1	50	50	≤ 2	≥ 5
	2	50	100	≤ 6	≥ 7
3201 i więcej	1	80	80	≤ 3	≥ 7
	2	80	160	≤ 8	≥ 9

2. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, stwierdzona w wyniku badania próbki nr 1, należy do zbioru liczb kwalifikujących partię, to należy przyjąć tę partię towaru paczkowanego bez pobierania próbki nr 2.

3. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, stwierdzona w wyniku badania próbki nr 1, należy do zbioru liczb dyskwalifikujących partię, to należy odrzucić tę partię.
4. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, stwierdzona w wyniku badania próbki nr 1, jest większa od największej liczby kwalifikującej partię, ale mniejsza od najmniejszej liczby dyskwalifikującej partię, to należy pobrać i zbadać próbkę nr 2.
5. Jeżeli liczba będąca sumą wadliwych jednostek z próbek 1 i 2 należy do zbioru liczb kwalifikujących partię (dla sumy liczb towarów paczkowanych obu próbek), to należy przyjąć tę partię towaru paczkowanego. W przeciwnym razie partię towaru paczkowanego należy odrzucić.

Kontrola niszcząca

§ 5.1. Próbkę, które ulegają zniszczeniu w czasie kontroli, podlegają kontroli wyrzykowej jednostopniowej i ocenie według tabeli 3:

Tabela 3

Liczba towarów paczkowanych w partii szt.	Liczba towarów paczkowanych w próbce szt.	Liczba wadliwych jednostek szt.	
		kwalifikująca partię	dyskwalifikująca partię
100 i więcej	20	≤ 1	≥ 2

2. Jeżeli liczba wadliwych jednostek, wyznaczona w wyniku badania próbki należy do zbioru liczb kwalifikujących partię, to należy przyjąć tę partię towaru. W przeciwnym razie partię towaru należy odrzucić.

Wyznaczanie średniej ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki

§ 6.1. Średnią ilość rzeczywistą $\bar{X}$ towarów paczkowanych w próbce wyznacza się według wzoru:

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} X_i}{n}$$

gdzie:

$\sum X_i$ - Suma wyznaczonych wartości ilości rzeczywistej towarów paczkowanych wchodzących w skład próbki,
 n - liczność próbki.

2. Odchylenie standardowe S w badanej próbce o liczności n wyznacza się według wzoru:

$$S = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{i=1}^{i=n} (X_i - \bar{X})^2}$$

3. Średnia ilość rzeczywista $\bar{x}$ towaru paczkowanego z danej próbki nie powinna być mniejsza niż:

- a) wartość kwalifikująca podana w tabeli 4 - przy statystycznej kontroli partii dla próbek, które nie ulegają zniszczeniu w czasie badania:

Tabela 4

Liczba towarów paczkowanych w partii szt.	Numer próbek	Liczba towarów paczkowanych w próbce szt.	Łączna liczba kontrolowanych towarów paczkowanych szt.	Wartość kwalifikująca g lub ml
100-500	1	30	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0,503s$
	2	30	60	$\bar{x} \geq Q_n - 0,344s$
501-3200	1	50	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0,379s$
	2	50	100	$\bar{x} \geq Q_n - 0,262s$
3201 i więcej	1	80	80	$\bar{x} \geq Q_n - 0,295s$
	2	80	160	$\bar{x} \geq Q_n - 0,207s$

gdzie znaczenie symboli występujących w tabeli jest następujące:

Q_n - ilość nominalna towaru paczkowanego,

s - odchylenie standardowe w badanej próbce,

b) wartość kwalifikująca podana w tabeli 5 - przy statystycznej kontroli partii dla próbek, które ulegają zniszczeniu w czasie badania:

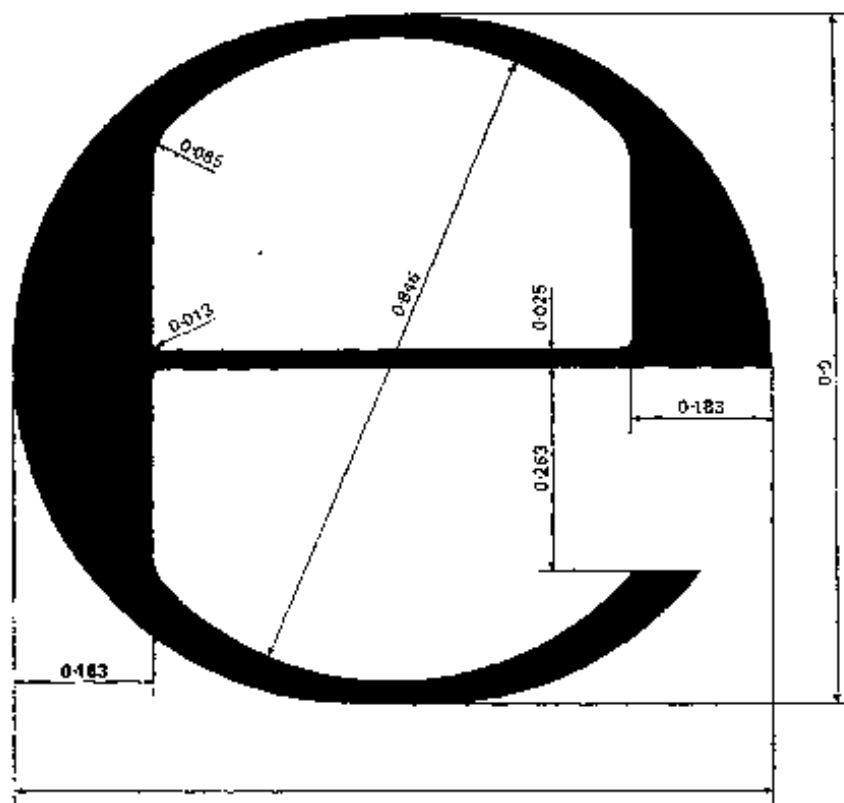
Tabela 5

Liczba towarów paczkowanych w partii szt.	Liczba towarów paczkowanych w próbce szt.	Wartość kwalifikująca g lub ml
≥ 100	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0,640s$

c) ilość nominalna Q_n towaru paczkowanego - dla partii kontrolowanych w całości.

Załącznik nr 3

WZÓR ZNAKU "e"

Załącznik nr 4

Wymagania metrologiczne dotyczące butelek miarowych

1. Butelki miarowe powinny charakteryzować się następującymi pojemnościami, które powinny być zawsze określone w temperaturze 20 °C.

- pojemność nominalna V_n jest pojemnością oznaczoną na butelce i stanowi objętość cieczy, którą powinna zawierać butelka napełniona w warunkach, w jakich jest wykorzystywana w celu, do którego jest przeznaczona,
- pojemność brzegowa butelki jest objętością cieczy, jaką w rzeczywistości zawiera butelka napełniona do brzegu,
- pojemność rzeczywista butelki jest objętością cieczy, którą ona rzeczywiście zawiera, jeżeli jest dokładnie napełniona zgodnie z warunkami odpowiadającymi teoretycznie pojemności nominalnej.

2. Dopuszcza się stosowanie dwóch metod napełniania butelek miarowych:

- do stałego poziomu;
- do stałej próżni.

Odległość pomiędzy teoretycznym poziomem napełnienia w przypadku pojemności nominalnej a poziomem brzegowym oraz różnica pomiędzy pojemnością brzegową a pojemnością nominalną, zwaną "pojemnością rozszerzenia lub próżni", powinny być jednakowe dla wszystkich butelek wykonanych według tego samego projektu (tego samego typu).

3. W celu umożliwienia zmierzenia pojemności butelki miarowej z wystarczającą dokładnością, mając na uwadze pewne zwyczajowe niepewności, jakie mogą się pojawić przy napełnianiu, a w szczególności z dokładnością wymaganą na podstawie przepisów ustawy, maksymalnie dopuszczalne błędy (dodatni i ujemny) w pojemności butelek miarowych, tzn. największe dopuszczalne różnice (dodatnie i ujemne) w temperaturze 20 °C raz w warunkach kontrolnych określonych w opisie metody referencyjnej, pomiędzy pojemnością rzeczywistą a nominalną V_n , powinny być zgodne z poniższą tabelą:

Pojemność nominalna V_n w mililitrach	Maksymalne dopuszczalne błędy	
	% V_n	w mililitrach
od 50 do 100	—	3
od 100 do 200	3	—
od 200 do 300	—	6
od 300 do 500	2	—
od 500 do 1000	—	10
od 1000 do 5000	1	—

Maksymalny dopuszczalny błąd w pojemności brzegowej powinien być identyczny z maksymalnym dopuszczalnym błędem dla odpowiadającej jej pojemności nominalnej.

Tolerancja powinna być liczona zawsze od ustalonej wartości nominalnej. Systematyczne wykorzystywanie granic błędów jest zabronione.

4. Pojemność rzeczywistą butelki miarowej należy sprawdzać poprzez określenie ilości wody o temperaturze 20 °C, jaką butelka faktycznie zawiera, kiedy została napełniona do poziomu odpowiadającego teoretycznie pojemności nominalnej. Pojemność rzeczywistą można również sprawdzić pośrednio przy pomocy metody o ekwiwalentnej dokładności.

Załącznik nr 5

WZÓR ZNAKU "3"

Załącznik nr 6

OPIS METODY REFERENCYJNEJ KONTROLI BUTELEK MIAROWYCH

A. Metoda pobierania próbek

1. Próbkę butelek miarowych tego samego wzoru oraz tej samej produkcji powinna być pobrana w losowy sposób z partii odpowiadającej w zasadzie godzinowej produkcji.
2. Jeśli wynik pierwszej kontroli przeprowadzonej na partii odpowiadającej godzinowej produkcji jest niezadowalający, można przeprowadzić drugą kontrolę, opartą na innej próbce pobranej z partii odpowiadającej dłuższemu okresowi produkcji albo w oparciu o wyniki zanotowane na kartach kontroli wewnętrznej producenta, przeprowadzanej zgodnie z przekazanym dyrektorowi okręgowego urzędu miar opisem, co do którego nie wniesiono zażalenie lub wniesione zażalenie zostało wykonane.
3. Liczba butelek miarowych stanowiących próbkę powinna wynosić 35 lub 40 w zależności od tego, która z dwóch metod stosowania wyników określonych w punkcie C, została wybrana przez paczkującego lub właściwe terytorialne organy administracji miar.

B. Pomiar pojemności butelek miarowych stanowiących próbkę

1. Pomiar powinien zostać przeprowadzony przy pomocy zalegalizowanego przyrządu pomiarowego, odpowiedniego dla przeprowadzenia niezbędnych czynności.
2. Błąd pomiaru pojemności nie powinien przekraczać jednej piątej dopuszczalnego błędu granicznego odpowiadającego nominalnej pojemności butelki miarowej.
3. Butelki miarowe należy najpierw zważyć w stanie pustym.
4. Następnie należy napełnić je wodą o temperaturze 20 °C i znanej gęstości do poziomu napełnienia odpowiedniego dla zastosowanej metody kontroli.
5. Następnie butelki należy zważyć w stanie napełnionym.

C. Opracowanie wyników pomiarów**C₁. Metoda odchylenia standardowego**

Liczba butelek miarowych w próbce wynosi 35.

- 1) Obliczyć średnią $\bar{x}$ pojemności rzeczywistych butelek znajdujących się w próbce x_i wg wzoru:

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{35}$$

- 2) Obliczyć odchylenie standardowe s rzeczywistych pojemności x butelek znajdujących się w partii wg wzoru

$$s = \sqrt{\frac{\sum x_i^2 - \frac{1}{35}(\sum x_i)^2}{34}}$$

- 3) Partia powinna zostać uznana za zgodną z wymogami ustawy, jeżeli wartości $\bar{x}$ i s równocześnie spełniają trzy następujące nierówności:

$$\begin{aligned}\bar{X} + k \cdot s &\leq T_s \\ \bar{X} - k \cdot s &\geq T_i \\ s &\leq F(T_s - T_i)\end{aligned}$$

gdzie:

$$\begin{aligned}k &= 1,57 \\ F &= 0,266 \\ T_s &= V_n + E \\ T_i &= V_n - E\end{aligned}$$

V_n - wartość pojemności nominalnej oznaczona na butelce miarowej zgodnie z art. 22 ust.1 pkt 1 lit. a)
 E - wartość błędu granicznego dopuszczalnego odpowiadająca pojemności nominalnej V_n wyznaczona zgodnie z tabelą określoną w załączniku nr 4 do ustawy

C₂. Metoda średniego zakresu

Liczba butelek miarowych w próbce wynosi 40.

1) Obliczyć średnią $\bar{X}$ pojemności rzeczywistych butelek znajdujących się w próbce x_i wg wzoru:

$$\bar{X} = \frac{\sum x_i}{40}$$

2) Obliczyć średni zakres $\bar{R}$ rzeczywistych pojemności x_i butelek znajdujących się w próbce.

W tym celu należy podzielić próbkę zgodnie z kolejnością wykonywania pomiarów objętości rzeczywistej na osiem małych próbek składających się z pięciu butelek miarowych każda i przeprowadzić następujące obliczenia:

a) obliczyć zakres R każdej z małych próbek, to znaczy różnicę między rzeczywistymi pojemnościami największej i najmniejszej butelki wchodzącej w skład tej próbki;

b) obliczyć sumę zakresów ośmiu mniejszych próbek $\sum R_i$;

c) obliczyć średni zakresy $\bar{R} = \frac{\sum R_i}{8}$;

3) Partia powinna zostać uznana za zgodną z postanowieniami ustawy, jeżeli wartości $\bar{X}$ i $\bar{R}$ spełniają równocześnie następujące trzy nierówności:

$$\begin{aligned}\bar{X} + k' \cdot \bar{R} &\leq T_s \\ \bar{X} + k' \cdot \bar{R} &\geq T_i \\ \bar{R} &\leq F'(T_s - T_i)\end{aligned}$$

gdzie:

$$\begin{aligned}k' &= 0,668 \\ F' &= 0,628 \\ T_s &= V_n + E \\ T_i &= V_n - E\end{aligned}$$

V_n - wartość pojemności nominalnej oznaczona na butelce miarowej zgodnie z art. 22 ust.1 pkt 1 lit. a) ustawy;

E - wartość błędu granicznego dopuszczalnego odpowiadająca pojemności nominalnej V_n wyznaczona zgodnie z tabelą określoną w załączniku nr 4 do ustawy.

UZASADNIENIE

W obecnym stanie prawnym brak jest przepisów, które w sposób kompleksowy regulują kwestię towarów paczkowanych, ich kontroli ilościowej, a także znaków świadczących o stosowaniu przez paczkujących systemu kontroli wewnętrznej ilości towaru paczkowanego analogicznego do europejskiego znaku "e". Nieuregulowana pozostaje również produkcja butelek miarowych, jak też nadzór nad kontrolą ich produkcji i możliwością ich oznaczania znakiem "3".

Celem projektowanej ustawy o towarach paczkowanych jest pełna implementacja dyrektyw Unii Europejskiej zawierających regulacje dotyczące towarów paczkowanych zawierających produkty w postaci płynnej, stałej albo w formie aerozolu, a także ich kontroli, jak również kontroli produkcji butelek miarowych, które są pewnym typem przyrządów pomiarowych. Dyrektywy te zostały ujęte na liście sceeningowej w obszarze negocjacyjnym *swoboda przepływu towarów*.

Powyższy zakres regulacji obejmuje niżej wymienione dyrektywy:

- a) Dyrektywa Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974r. *w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego opakowywania według objętości pewnych płynów w formie towarów paczkowanych*, zmieniona przez Dyrektywy: 78/891/EWG, 79/1005/EWG, 85/10/EWG, 88/316/EWG, 89/676/EWG,
- b) Dyrektywa Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974r. *w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczącego butelek używanych jako pojemniki miarowe*,
- c) Dyrektywa Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 w *sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego paczkowania niektórych towarów według ich masy lub objętości*, zmieniona Dyrektywą 78/891/EWG,
- d) Dyrektywa Rady 80/232/EWG z dnia 19 marca 1986r. *dotycząca ujednolicenia przepisów prawnych Państw Członkowskich w sprawie dopuszczalnych szeregów nominalnych ilości wypełniających i pojemności nominalnych pojemników na określone produkty w opakowaniach gotowych*, zmieniona Dyrektywami: 86/96/EWG, 87/356/EWG.

Ponadto, dla celów opracowania niniejszego projektu należy uwzględnić niektóre regulacje zawarte w:

- a) Dyrektywie Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971r. *dotyczącej ujednolicenia ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszącego się do przyrządów pomiarowych i metod kontroli metrologicznej*, zmienionej Dyrektywami: 72/427/ EWG, 83/575/ EWG, 87/354/ EWG, 87/355/ EWG, 88/665/EWG - w zakresie, w jakim dotyczą one opisu znaku "e" i "3". W pozostałym zakresie, postanowienia tej Dyrektywy, dotyczące przede wszystkim legalizacji i zatwierdzania typów narzędzi pomiarowych, zostaną uwzględnione w przygotowywanym projekcie nowej ustawy Prawo o miarach oraz aktach wykonawczych;
- b) Dyrektywie Rady 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990r. *o harmonizacji prawa Państw Członkowskich w zakresie wag nieautomatycznych*, zmienionej Dyrektywą 93/68/EWG - w szczególności z zakresem stosowania art. 5 ust. 2 tej dyrektywy i Zaleceniem Komisji (94/C

153/09) do tego artykułu, które zobowiązało Państwa Członkowskie do opublikowania normy zharmonizowanej EN 45501:1992, AC:1993;

c) Zaleceniu Komisji dla Państw Członkowskich 76/223/EWG z dnia 5 lutego 1976 r. w sprawie *jednostek miary określonych w konwencjach patentowych*.

Oprócz w/w Dyrektyw, zagadnień objętych projektem dotyczą także następujące Zalecenia Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej:

a) Zalecenie Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej w sprawie wymagań odnośnie etykiet produktów paczkowanych (OIML R 79: 1997),

b) Zalecenie Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej w sprawie zawartości netto w opakowaniach (OIML R 87: 1989),

c) Zalecenie Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej w sprawie butelek miarowych. (OIML R 96: 1990).

Proponowana regulacja zawiera rozwiązania stosunkowo proste i mało kosztowne. Zrezygnowano z wprowadzania systemu zezwoleń, przyjmując zasadę, iż zarówno znak "e" jak i "3", paczkujący i producenci butelek miarowych nadają na własną odpowiedzialność. Projekt nie przewiduje powołania żadnych nowych urzędów i opiera się na wykorzystaniu obecnie istniejących struktur państwowej administracji miar oraz Inspekcji Handlowej, organizowanej Inspekcji Jakości Artykułów Rolno-Spożywczych, a także Inspekcji Farmaceutycznej. Projektowany system w pełni spełnia wymogi zawarte w dyrektywach, a istniejące w niektórych państwach europejskich dalej idące rozwiązania nie są obowiązkowe.

Ponieważ w chwili obecnej system prawa polskiego przechodzi zmiany dostosowujące do prawa europejskiego w różnych dziedzinach, w projektowanej regulacji uwzględniono zarówno przepisy nowo uchwalonych ustaw, tj. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44), a także ustawy z dnia 29 marca 2001r. Prawo o miarach. Wymienione wyżej ustawy zawierają rozwiązania zgodne z prawem europejskim i w związku z tym bliższe dyrektywom objętym niniejszym projektem. Z tej racji nie zaproponowano obecnie zmian dotyczących aktualnie obowiązujących przepisów.

Poniżej scharakteryzowano poszczególne Rozdziały i rozwiązania proponowane w projekcie:

Rozdział 1 - "Przepisy ogólne"

Projekt proponuje się nazwać "ustawą o towarach paczkowanych" w celu mniejszego podkreślania znaczenia procedur kontrolnych, które w dużym stopniu sprowadzać się będą do systemu kontroli wewnętrznej. Z tej racji, zakres regulacji określony w art. 1 kładzie większy nacisk na zasady paczkowania produktów przeznaczonych do sprzedaży w opakowaniach. W Rozdziale 2 ujęto przepisy wspólne dla regulacji zawartych w pozostałych trzech Rozdziałach. W art. 2 zostały zdefiniowane główne definicje używane w ustawie. Większość definicji została

przeniesiona z odpowiednich przepisów poszczególnych dyrektyw. Część definicji zawiera odesłanie do definicji legalnych zawartych w innych ustawach.

Paczkowanie i produkcję butelek miarowych proponuje się poddać nadzorowi administracji miar, który obejmowałby legalizację stosowanych przyrządów pomiarowych, kontrolę stosowanego przez paczkującego systemu kontroli wewnętrznej, a także kontrolę stosowanego przez producenta butelek miarowych systemu kontroli wewnętrznej tych butelek (art.4). Ponieważ towary paczkowane nie oznaczone znakiem "e" nie będą poddane kontrolom planowym, szczegółowe przepisy odnośnie poszczególnych kontroli umieszczono w odrębnych rozdziałach.

Obecnie towary paczkowane znajdujące się w obrocie lub mające zostać wprowadzone do obrotu mogą być przedmiotem kontroli w zakresie ilości rzeczywistej (także w zakresie wymaganych oznaczeń), która może być wykonywana w ramach kontroli jakości handlowej przeprowadzanej przez Inspekcję Handlową, oraz Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a także Inspekcję Farmaceutyczną. Zgodnie z ustawą o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w miejsce dwóch dotychczasowych inspekcji zajmujących się artykułami rolno-spożywczymi, powołana zostanie jedna Inspekcja Jakości Artykułów Rolno-Spożywczych.

Wobec powyższego, w art. 5 projektu przyjęto zasadę kontroli rynkowej towarów paczkowanych i butelek miarowych przez Inspekcję Handlową, oraz Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a także Inspekcję Farmaceutyczną w zakresie właściwości rzeczowej tych inspekcji. Ponieważ regulacje prawne dotyczące wyżej wymienionych inspekcji zawierają całość przepisów regulujących ich działalność, przyjęto zasadę, iż procedury te mają zastosowanie do kontroli towarów paczkowanych i butelek miarowych. Z racji specyfiki i możliwych trudności technicznych przy dokonywaniu pomiarów metrologicznych przez inspekcje rynku, przewidziano możliwość przeprowadzania wspólnych kontroli wraz z organami administracji miar.

Rozdział 2 - "Zasady paczkowania towarów"

Ponieważ w dotychczas obowiązującym systemie prawnym brak jest jakichkolwiek regulacji dotyczących towarów paczkowanych, za celowe uznano wyodrębnienie pewnej grupy przepisów, które powinny dotyczyć wszelkich towarów paczkowanych, a więc niekoniecznie oznaczanych znakiem "e". W szczególności wydaje się zasadnym wprowadzenie pewnych ogólnych zasad, które powinni przestrzegać paczkujący w celu zwiększenia ochrony konsumentów. W omawianym rozdziale proponuje się określić podstawowe warunki, które muszą zostać spełnione przez paczkujących i importerów przy paczkowaniu towarów.

Należy zauważyć, iż w wielu państwach członkowskich UE istnieją przepisy ograniczające możliwość wprowadzenia do obrotu poszczególnych produktów do ściśle określonych ilościowo nominalnych zawartości opakowań. W Polsce podobne przepisy nie obowiązują i właściwie nie zachodzi konieczność likwidowania barier obrotu towarowego w tym zakresie. Po przeanalizowaniu dyrektyw należy stwierdzić, iż bezwzględnie obowiązujące w Unii Europejskiej ograniczenia ilości nominalnych zawartości towarów paczkowanych dotyczą jedynie czterech grup produktów. Uznano, iż nie istnieją przyczyny wymagające wprowadzenia

dalej idących ograniczeń. Z tej racji w art. 6 sformułowana została zasada, iż paczkujący mają możliwość wyboru opakowań pod względem ich ilości nominalnych, z tym zastrzeżeniem, iż opakowania te nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd co do ich zawartości. W celu realizacji postanowień Dyrektyw Rady: 75/106/EWG i 80/232/EWG, w załączniku 1 do projektu wymieniono te produkty, których opakowania podlegają ograniczeniom. W celu uzyskania większej elastyczności prawa, konkretne ilości nominalne opakowań proponuje się określić w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów.

Przy sporządzaniu listy produktów stwierdzono rozbieżność systemów prawnych. Załączniki do dyrektyw opierają się na klasyfikacji Wspólnej Taryfy Celnej /WTC/, natomiast zgodnie z ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 632) projektowany załącznik i rozporządzenie powinny klasyfikować produkty według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU).

W art.7 projektu wprowadzono obowiązek oznaczania wszystkich towarów paczkowanych. Szczegółowe wymagania dotyczące oznaczeń zawarte zostały w projekcie rozporządzenia Rady Ministrów, który uwzględnia przepisy wymienionych na wstępie dyrektyw, a także zalecenia OIML w sprawie wymagań odnośnie etykiet produktów paczkowanych (OIML R 79: 1997).

Zgodnie z ogólną tendencją zapewniania maksymalnej ochrony konsumentów, w art. 8 zawarto zasadę, iż paczkujący ponosi odpowiedzialność za to, by ilość rzeczywista towaru paczkowanego odpowiadała ilości nominalnej, natomiast w art. 9 ust 1 obciążono paczkującego obowiązkiem kontroli wewnętrznej ilości rzeczywistej.

Zgodnie z przepisami dyrektyw przyjęto zasadę dopuszczenia błędu tolerowanego w granicach zgodnych z prawem UE. Konsultowani przedstawiciele stowarzyszeń producentów towarów paczkowanych wyrazili pogląd, iż przyjęcie tej zasady jest korzystniejsze niż stosowanie dotychczas obowiązującej zasady, która nie dopuszczała występowania żadnego błędu w kontrolowanej partii towarów paczkowanych, co w praktyce powodowało konieczność tzw. “przeważania”.

W odniesieniu do towarów paczkowanych nie oznaczanych przez paczkującego znakiem ”e”, przewidziano możliwość kontroli doraźnych, dokonywanych przez właściwe terytorialnie organy administracji miar, przy użyciu metody referencyjnej zawartej w załączniku nr 2 do projektu. Metoda ta oparta jest na analogicznych procedurach zawartych w załącznikach do Dyrektywy 75/106 i 76/211. Nie przewidziano natomiast konieczności przedstawiania właściwym terytorialnie organom administracji miar przez paczkującego opisu systemu kontroli wewnętrznej ani też instytucji obowiązkowych kontroli planowych.

Należy zauważyć, iż inspekcje rynku będą mogły kontrolować te towary na zasadach określonych w art. 5 projektu. W celu umożliwienia właściwym organom administracji powzięcia wiadomości o rozpoczęciu paczkowania, w art. 12 nałożono na paczkującego obowiązek powiadomienia o fakcie rozpoczęcia działalności dyrektora właściwego terytorialnie okręgowego urzędu miar.

Rozdział 3 - “Warunki oznaczania towarów paczkowanych znakiem ”e”

Zgodnie z przepisami Dyrektyw: 75/106/EWG i 76/211/EWG, w art. 14 projektu wprowadzono zasadę, iż producenci mogą znakować znakiem ”e” te towary paczkowane, które

zostały przeznaczone do sprzedaży w stałych jednostkach masy i objętości, nie mniejszych niż 5 g lub 5 ml i nie większych niż 10 kg lub 10 l.

W niektórych krajach unijnych, jak zaznaczono uprzednio, wprowadzanie do obrotu pewnych towarów paczkowanych, może mieć miejsce jedynie w ściśle określonych stałych jednostkach masy lub objętości opakowań. Jednakże na wypadek pojawienia się żądań aby wprowadzić w Polsce ograniczenia możliwości oznaczania znakiem "e" do towarów paczkowanych w opakowaniach o ściśle określonych ilościach nominalnych zawartości, w ust. 5 art. 15 przewidziano możliwość wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, które ograniczyłoby odpowiednio możliwości stosowania znaku "e". Jednakże w chwili obecnej nie przewiduje się konieczności wydania takiego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2, oznaczanie towarów paczkowanych znakiem "e" paczkujący dokonuje na własną odpowiedzialność i znak ten stanowi gwarancję, że paczkujący spełnił wymogi przewidziane projektem ustawy, a w szczególności przy paczkowaniu stosuje kontrolę wewnętrzną ilości rzeczywistej towarów, której efektywność musi być porównywalna do efektywności zawartej w opisie metody referencyjnej (art. 17).

Stosowany przez paczkującego system kontroli wewnętrznej podlega nadzorowi administracji miar przede wszystkim poprzez:

- a) wprowadzenie obowiązku przedstawienia projektowanych rozwiązań w zakresie kontroli wewnętrznej właściwemu terytorialnie okręgowemu urzędowi miar, w terminie co najmniej 60 dni przed rozpoczęciem paczkowania. Urząd ten może wydać zalecenia, o ile uzna, iż projektowane procedury kontrolne są niewystarczające (art. 16);
- b) wprowadzenie obowiązku dokumentowania wyników tych kontroli w formie pisemnej oraz okazywania ich wyników na każde wezwanie organów miar (art. 18);
- c) wprowadzenie instytucji kontroli planowych przeprowadzanych w pomieszczeniach paczkującego (art. 19 ust. 1).

Proponuje się, aby za przeprowadzane kontrole planowe (art. 19 ust. 2), właściwe terytorialnie okręgowe urzędy miar pobierały opłaty na zasadach określonych w nowym projekcie ustawy Prawo o miarach. Wprowadzenie instytucji kontroli planowej nie narusza uprawnień organów administracji miar do przeprowadzania kontroli doraźnych, w terminach nie uzgodnionych z podmiotem kontrolowanym. Art. 19 ust. 3 projektu nadaje bowiem organom administracji miar prawo do przeprowadzania tzw. kontroli doraźnych, za które urzędy miar nie pobierałyby opłat, chyba że wynik uzyskany podczas tych kontroli byłby negatywny.

Rozdział 4 - "Butelki miarowe"

Omawiany Rozdział poświęcono butelkom miarowym. Wprowadza on do systemu prawa polskiego regulacje zawarte w Dyrektywie 75/107/EWG. Przepisy regulujące produkcję i stosowanie butelek miarowych stanowią nową regulację w prawie polskim.

Podobnie jak paczkujący, oznaczania butelek miarowych znakiem "3" producent butelek powinien dokonywać na własną odpowiedzialność, a znak ten stanowić będzie gwarancję, że spełnił on wymogi przewidziane projektem ustawy (art. 21).

Proponuje się umieszczenie bezpośrednio w ustawie przepisów zawierających warunki oznaczania butelek miarowych (art. 22), ponieważ zasady te nie zostały dotychczas uregulowane w prawie polskim. Wprowadzane przepisami projektowanej ustawy obowiązki w tym zakresie nie są zbyt obszerne.

W celu wykonania zobowiązań wynikających z Dyrektywy 75/107/EWG, przewidziano w art. 23 obowiązek prowadzenia przez Główny Urząd Miar rejestru znaków identyfikujących producentów butelek. Proponuje się, aby GUM miał 14 dni na dokonanie wpisu zgłoszonych znaków lub na odmowę jego dokonania (art. 25). Projektowana regulacja rejestru jest bardzo prosta, ponieważ zastosowanie mieć do niej powinny ogólne przepisy KPA - a jak się przewiduje - rejestr ten będzie zawierał znaki nie więcej niż kilkudziesięciu producentów. W związku z powyższym, koszty prowadzenia takiego rejestru będą niewielkie.

Zgodnie z postanowieniami wymienionej na wstępie Dyrektywy, butelki miarowe będą podlegały wewnętrznej kontroli producenta (art. 27 ust. 1) oraz kontroli administracji miar (art. 28 ust.1). Zaproponowano tu wprowadzenie analogicznych obowiązków do tych, którymi obciążono paczkującego, a w szczególności: obowiązku zgłoszenia właściwemu terytorialnie okręgowemu urzędowi miar opisu przyjętych przez producenta rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli wewnętrznej pojemności produkowanych butelek (art. 16), prowadzenia dokumentacji przeprowadzanych kontroli wewnętrznych (art. 18) oraz przeprowadzania kontroli planowych i doraźnych przez właściwe urzędy miar (art. 19).

Rozdział 5 - “Przepisy karne”

Po przeanalizowaniu sankcji występujących w niektórych państwach europejskich, proponuje się wprowadzenie dwóch nowych typów wykroczeń, których opis zawarto w art. 29 - 31.

Należy zauważyć, iż umyślne błędne oznaczanie lub nie oznaczanie wbrew obowiązkowi m.in. ilości towaru stanowi wykroczenie opisane w art. 25 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211 z późniejszymi zmianami), natomiast “oszukiwanie nabywcy co do ilości, wagi lub miary do szkody w wysokości do 100 złotych” stanowi wykroczenie opisane w art. 134 Kodeksu wykroczeń, a powyżej tej kwoty stanowi przestępstwo opisane w art. 286 Kodeksu karnego.

Ponadto w przepisach przejściowych zaproponowano doprecyzowanie dyspozycji wykroczeń opisanych w art. 136 §1 i 137 §1 Kodeksu wykroczeń.

Rozdział 6 - “Zmiany w przepisach obowiązujących”

Proponowane zmiany do Kodeksu wykroczeń, zawarte w art. 33 zostały omówione powyżej.

Propozycje zmian do ustawy wymienionej w art. 34 są zmianami drobnymi, mającymi charakter porządkowy.

Rozdział 7 - “Przepisy przejściowe i końcowe”

Zgodnie z ustaleniem podjętym na posiedzeniu Komitetu Integracji Europejskiej w dniu 24 stycznia 2001r. w sprawie terminów wejścia w życie projektów aktów dostosowujących polski system prawny do przepisów prawa Unii Europejskiej, zaproponowano by ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2002r., z wyjątkiem art. 6 ust. 2 i 4, art.20 i art.26, które proponuje się, aby weszły w życie z chwilą uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z racji ścisłego powiązania tych norm z członkostwem we Wspólnocie.

Ponieważ projekt ustawy wprowadza nieznane dotychczas w Polsce uregulowania prawne dotyczące paczkowania towarów uznano, iż przepisy ustawy powinny zacząć obowiązywać od

dnia 1 lipca 2002 r. po dłuższym okresie *vacatio legis*. Okres ten powinien zapewnić zarówno odpowiednim organom administracji państwowej, jak i przedsiębiorcom wystarczającą ilość czasu na zapoznanie się z regulacjami zawartymi w ustawie i dostosowanie własnej działalności do jej wymagań.

Ponieważ projekt oparto na istniejącej strukturze urzędów, koszty finansowe wprowadzenia proponowanej regulacji w życie nie są wysokie. Z przeprowadzonych obliczeń wynika, iż nie zachodzi potrzeba zwiększenia liczby etatów odpowiednich instytucji administracji państwowej, jak również konieczność powiększania powierzchni lokalowych.

Bez wątpienia koniecznym będzie natomiast wyposażenie 30-50 inspektorów administracji miar w odpowiednią aparaturę pomiarową do przeprowadzania kontroli w pomieszczeniach paczkujących, importerów oraz producentów butelek miarowych. Koszt wyposażenia jednego inspektora powinien wynieść 80.000 - 100.000 PLN na jednego inspektora. Przyjmując ilość 40 inspektorów, koszt ich wyposażenia powinien wynieść 4.000.000. PLN.

Projekt ustawy był konsultowany m.in. z następującymi organizacjami pozarządowymi:

- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych,
- Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej,
- Polską Federacją Producentów Żywności,
- Radą Krajową Federacji Konsumentów,
- Naczelna Radą Handlu i Usług.

Opinia wstępna o zgodności projektu ustawy i projektów rozporządzeń Rady Ministrów z ustawodawstwem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy i aktów wykonawczych w pełni implementuje postanowienia dyrektyw:

- a) Dyrektywa Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974r. *w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego opakowywania według objętości pewnych płynów w formie towarów paczkowanych*, ze zmianami,
- b) Dyrektywa Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974r. *w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczącego butelek używanych jako pojemniki miarowe*,
- c) Dyrektywa Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976r. *w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego paczkowania niektórych towarów według ich masy lub objętości*, ze zmianami,
- d) Dyrektywa Rady 80/232/EWG z dnia 19 marca 1986r. *dotycząca ujednolicenia przepisów prawnych Państw Członkowskich w sprawie dopuszczalnych szeregów nominalnych ilości wypełniających i pojemności nominalnych pojemników na określone produkty w opakowaniach gotowych*, ze zmianami.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

Cezary Banasiński

Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. CB./ 296 /2001/

Warszawa, 9 maja 2001 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów**

Szanowna Pani Ministrze

Z upoważnienia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, przekazuję uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o towarach paczkowanych.

Z poważaniem

PODSEKRETARZ STANU
Cezary Banasiński

UZASADNIENIE
DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU
USTAWY O TOWARACH PACZKOWANYCH

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej w zakresie zasad dotyczących paczkowania towarów i przeprowadzania ich kontroli ilościowej oraz w zakresie zasad regulujących produkcję butelek miarowych i nadzór nad tą produkcją. Projekt ustawy ustala zasady oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e” oraz zasady oznaczania butelek miarowych znakiem „3”. Obecność tych znaków świadczy o zachowaniu przy paczkowaniu lub produkcji butelek miarowych procedur kontroli ilościowej, określonych przez projektowaną ustawę, a przez to osiągnięcie jej nadrzędnego celu jakim jest ochrona interesu konsumenta.

Omawiany projekt stanowi transpozycję następujących aktów prawa Unii Europejskiej:

- Dyrektywy Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego opakowania według objętości pewnych płynów w formie towarów paczkowanych, zmienionej przez Dyrektywy 78/891/EWG, 79/1005/EWG, 85/10/EWG, 88/316/EWG i 89/676/EWG;
- Dyrektywy Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżania ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego butelek używanych jako pojemniki miarowe;
- Dyrektywy Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 w sprawie zbliżania ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego paczkowania niektórych towarów według ich masy lub objętości, zmienionej Dyrektywą 78/891/EWG;
- Dyrektywy Rady 80/232/EWG z dnia 19 marca 1986 r. dotyczącej ujednolicenia przepisów prawnych Państw Członkowskich w sprawie dopuszczalnych szeregów nominalnych ilości wypełniających i pojemności nominalnych pojemników na określone produkty w opakowaniach gotowych, zmienionej Dyrektywami 86/96/EWG i 87/356/EWG.

Dodatkowo, niektóre przepisy projektowanej ustawy dokonują transpozycji Dyrektywy Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 r w sprawie zbliżania ustawodawstwa

Państw Członkowskich odnoszącego się do przyrządów pomiarowych kontroli metrologicznej, zmienionej przez Dyrektywy: 72/427/EWG, 83/575/EWG, 87/354/EWG, 87/355/EWG w zakresie odnoszącym się do zawartego w tej Dyrektywie opisu znaków: „e” i „3”. Dyrektywa ta reguluje również kwestie legalizacji narzędzi pomiarowych i metod prawnej kontroli metrologicznej, do których pośrednio odnosi się opiniowany projekt ustawy i które są implementowane przez projekt ustawy prawo o miarach.

Ustawa ma na celu pełne dostosowanie przepisów prawa polskiego do postanowień wskazanych powyżej dyrektyw i dla realizacji powyższego celu przewidziano pełne wdrożenie ich postanowień.

Przedłożony projekt ustawy o towarach paczkowanych normuje kwestie dotąd nie regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej aktem prawa powszechnie obowiązującego. Jedynym relewantnym aktem w tym zakresie jest obwieszczenie Prezesa GUM z dnia 3 kwietnia z 1997 r. w sprawie wymagań dotyczących kontroli ilościowej towarów paczkowanych (Dz. Urz. Miar i Probiernictwa 1997r. Nr 3, poz. 9). Projekt ustawy jest zgodny z polskim stanowiskiem negocjacyjnym w obszarze swobody przepływu towarów.

Projekt ustawy zawiera definicje szeregu pojęć istotnych dla systemu tworzonego przez ustawę, takich jak: towar paczkowany, butelka miarowa, ilość rzeczywista i nominalna towaru, paczkujący, metoda referencyjna (art. 2 projektu), które stanowią transpozycję definicji zawartych w Dyrektywie 75/106/EWG, 75/107/EWG oraz 76/211/EWG.

Przepisy regulujące zasady paczkowania towarów podzielono na dwie grupy: normy regulujące ogólne zasady paczkowania oraz normy określające warunki oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e”. Taki sposób regulacji jest zgodny z postanowieniami wskazanych powyżej dyrektyw.

Projekt ustawy wprowadza ogólną zasadę paczkowania towarów, polegającą na tym, że produkty mogą być umieszczane w opakowaniach jednostkowych dowolnego rodzaju, pod warunkiem, że opakowania te nie wprowadzają nabywcy w błąd co do ilości rzeczywistej towaru (art.6.1 projektu ustawy). Modyfikacja ogólnej zasady dowolności paczkowania wynika z postanowień Dyrektywy 75/106/EWG oraz Dyrektywy 80/232/EWG i polega na tym, że niektóre grupy produktów mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach o ilościach nominalnych określonych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Ponadto projekt ustawy wprowadza:

- ogólny zakaz zabraniać albo ograniczać wprowadzania do obrotu towarów paczkowanych, które spełniają wymogi ustawy (art. 3 projektu, będący transpozycją art. 5 Dyrektywy 75/106/EWG i art. 5 Dyrektywy 76/211/EWG) ;
- wymagania dotyczące oznaczania towarów paczkowanych (art. 7 projektu będący transpozycją Załącznika I.3 do Dyrektywy 75/106/EWG i Załącznika I.3 do Dyrektywy 76/211/EWG);
- zasadę odpowiedzialności paczkującego za zapewnienie, że towar paczkowany spełnia wymagania ustawy, w szczególności za to, że ilość nominalna towaru odpowiada ilości rzeczywistej (art. 8 będący transpozycją Załącznika I.4 Do Dyrektywy 75/106/EWG i Załącznika I.4 do Dyrektywy 76/211/EWG);
- postanowienia regulujące produkcję, oznaczanie i wprowadzanie do obrotu butelek miarowych, będących transpozycją do polskiego prawa norm Dyrektywy 75/107/EWG.

Zgodnie z priorytetem 1.7 „Dostosowanie prawa polskiego w zakresie towarów paczkowanych” Narodowego Programu Przygotowania Polski do Członkostwa w Unii Europejskiej, Polska jest zobowiązana do dostosowania prawa polskiego w zakresie towarów paczkowanych do prawa Unii Europejskiej do końca 2002 r.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/330/2001/DLE/DM

Warszawa, 27 kwietnia 2001 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o towarach paczkowanych, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym Projektem ustawy o towarach paczkowanych (nr RM-10-50-01, Nowy Tekst), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana ustawa określa zasady dotyczące paczkowania towarów i przeprowadzania ich kontroli ilościowej oraz zasady dotyczące produkcji butelek miarowych i nadzoru nad ich produkcją. Projekt ustawy ustala zasady oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e” oraz zasady oznaczania butelek miarowych znakiem „3”. Obecność tych znaków świadczy o zachowaniu przy paczkowaniu lub przy produkcji butelek miarowych procedur kontroli ilościowej, określonych przez projektowaną ustawę, a przez to osiągnięcie nadrzędnego celu ustawy jakim jest ochrona interesu konsumenta.

II.

1. Wskazany powyżej zakres przedmiotowy projektu ustawy regulowany jest przez następujące akty prawa Unii Europejskiej:
 - Dyrektywę Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego opakowania według objętości pewnych płynów w formie towarów paczkowanych, zmienioną przez Dyrektywy 78/891/EWG, 79/1005/EWG, 85/10/EWG, 88/316/EWG i 89/676/EWG;
 - Dyrektywę Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżania ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego butelek używanych jako pojemniki miarowe;
 - Dyrektywę Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie zbliżania ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego paczkowania niektórych towarów według ich masy lub objętości, zmienioną Dyrektywą 78/891/EWG;
 - Dyrektywę Rady 80/232/EWG z dnia 19 marca 1986 r. dotyczącą ujednolicenia przepisów prawnych Państw Członkowskich w sprawie dopuszczalnych szeregów nominalnych ilości wypełniających i pojemności nominalnych pojemników na określone produkty w opakowaniach gotowych, zmienioną Dyrektywami 86/96/EWG i 87/356/EWG.

Dodatkowo, niektóre zagadnienia regulowane projektowaną ustawą zawarte są w przepisach Dyrektywy Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżania ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszącego się do przyrządów pomiarowych kontroli metrologicznej, zmienionej przez Dyrektywy: 72/427/EWG, 83/575/EWG, 87/354/EWG, 87/355/EWG w zakresie odnoszącym się do zawartego w tej Dyrektywie opisu znaków: „e” i „3”. Dyrektywa ta również reguluje kwestie legalizacji narzędzi pomiarowych i metod prawnej kontroli metrologicznej, do których pośrednio odnosi się opiniowany projekt ustawy i które są implementowane przez projekt ustawy prawo o miarach.

2. Dyrektywa 75/106/EWG reguluje zasady dotyczące przygotowania opakowań określonych płynów. Zakres przedmiotowy Dyrektywy odnosi się do produktów w formie płynów, zawartych w opakowaniach o określonej objętości, wymienionych w Załączniku III do Dyrektywy, które spełniają dwa warunki: przeznaczone są do sprzedaży w ilościach indywidualnych i ich objętość wynosi między 5 ml a 10 l włącznie (art. 1 § 1) oraz nie są objęte wyłączeniem z art. 1 § 2 dotyczącym produktów przeznaczonych do użytku profesjonalnego lub do konsumpcji na pokładach samolotów, statków i w pociągach oraz do sprzedaży w sklepach wolnocłowych. Dyrektywa zawiera definicje: opakowania, towaru paczkowanego (art.2), nominalnej i rzeczywistej objętości opakowania, dopuszczalnego błędu ujemnego (Załącznik I pkt. 2). Przepisy Dyrektywy przewidują:

- wprowadzenie systemu znakowania opakowań znakiem EWG („e” wg formy umieszczonej w Załączniku II, ustęp 3 do Dyrektywy 71/316/EWG), pod warunkiem, że opakowania spełniają wymogi ich przygotowania określone przez Załącznik I (art. 3.1);
 - określenie obowiązku oraz wskazania zasad przeprowadzania kontroli metrologicznej opakowań przez paczkującego lub importera oraz właściwe instytucje Państw Członkowskich (Załącznik I pkt 5 i pkt. 6 w związku z art. 3.2). Załącznik II zawiera opis procedury tzw. metody referencyjnej kontroli metrologicznej opakowań;
 - wprowadzenie obowiązku oznaczania nominalnej objętości i danych paczkującego lub importera na opakowaniach oznaczonych znakiem „e” (art. 4.1, Załącznik I pkt 3);
 - wprowadzenie zasady, że dla niektórych produktów, do których odnosi się Dyrektywa możliwe są jedynie opakowania o sprecyzowanej w Załączniku III objętości nominalnej (art. 5.3 b);
 - obciążenie odpowiedzialnością paczkującego albo importera za zachowanie zgodności rzeczywistej objętości opakowania z jego objętością nominalną (Załącznik I pkt 4);
 - określenie zasady, że Państwa Członkowskie nie mogą odmówić, zakazać lub ograniczyć wprowadzenia na rynek opakowań, które spełniają wymagania Dyrektywy (art. 5).
3. Dyrektywa 75/107/EWG reguluje wymogi jakim muszą sprostać opakowania na płyny, aby mogły być wprowadzone do obrotu jako butelki miarowe oznaczone znakiem „3”. Dyrektywa ustanawia definicje - butelki miarowej (art. 1), pojemności nominalnej, pojemności brzegowej (Załącznik I pkt. 1). Określa również zasady napełniania, oznaczania, umieszczania znaku identyfikującego producenta i kontroli metrologicznej objętości butelek miarowych (Załącznik I pkt. 2-8, Załącznik II). Zawiera ona podobne do zasad Dyrektywy 75/106/EWG regulacje dotyczące zakazu wprowadzania ograniczeń obrotu przez Państwa Członkowskie butelkami, które spełniają wymagania Dyrektywy oraz zasady odpowiedzialności producenta.
4. Kolejny akt prawa wspólnotowego regulujący zagadnienia dotyczące towarów paczkowanych – Dyrektywa 76/211/EWG – odnosi się do opakowań zawierających produkty przeznaczone do sprzedaży w stałych, nominalnych jednostkach ilości, które mają wartość równą wartości określonej przez pakującego, wyrażone są w jednostkach wagi lub objętości, mieszczą się w granicach 5 gramów lub 5 mililitrów i 10 kilogramów lub 10 litrów. Z zakresu przedmiotowego Dyrektywy wyłączone są produkty płynne, których dotyczy Dyrektywa 75/106/EWG. Normy zawarte w omawianej Dyrektywie, dotyczące systemu oznaczania opakowań znakiem „e”, odpowiedzialności paczkującego lub importera, metod kontroli ilości rzeczywistej są uregulowane na zasadach podobnych do zasad zawartych w Dyrektywie 75/106/EWG. Różnica dotyczy wspomnianego wyżej zakresu przedmiotowego regulacji.

5. Dyrektywa 80/232/EWG ujednolica prawo Państw Członkowskich w zakresie stosowania przez nie wymagań dotyczących dopuszczalnych ilości nominalnych zawartości opakowań towarów paczkowanych. Odnosi się ona do towarów paczkowanych określonych w Dyrektywie 76/211/EWG i wymienionych w Załącznikach do omawianej Dyrektywy, wyłączone z jej zakresu są towary przeznaczone wyłącznie do użytku profesjonalnego (art. 1). W Załącznikach I, II i III określone są przedziały nominalnej ilości jednostek wagi lub objętości opakowań, w których mogą być sprzedawane wymienione w Załącznikach towary. Skutek prawny Dyrektywy 80/232/EWG polega na tym, że określone przez nią produkty mogą znajdować się w opakowaniach o dowolnej ilości nominalnej i Państwa Członkowskie mogą – co do zasady (patrz niżej) – ingerować prawnie w obrót takimi produktami tak długo jak produkty te nie znajdują się w opakowaniach o ilości nominalnej określonej przez Dyrektywę (art. 5). Wyjątek dotyczy jednej grupy towarów, wymienionej w punkcie 11 Załącznika I (odnoszący się do włóczki z włókien naturalnych chemicznych lub z mieszaniny tych włókien) i polega na tym, że ta grupa towarów może być przedmiotem obrotu tylko w określonych ilościach nominalnych.

6. Jeżeli chodzi o wspomniane wyżej zagadnienie normowania przez Państwa Członkowskie dopuszczalnych ilości nominalnych zawartości opakowań towarów paczkowanych należy rozpatrywać je w kontekście art. 28 (ex 30) Traktatu Rzymskiego, zakazującego ustanawiania przez Państwa Członkowskie ograniczeń ilościowych importu towarów i środków o podobnym skutku. Prawo europejskie wyróżnia trzy grupy towarów paczkowanych ze względu ich dopuszczalne ilości nominalne:

A) cztery rodzaje towarów paczkowanych, które muszą być wprowadzane do obrotu w opakowaniach o określonych ilościach nominalnych (Dyrektywa 75/106/EWG i Dyrektywa 80/232/EWG),

B) towary, których dopuszczalne ilości nominalne są wskazane przez powyższe Dyrektywy, ale nie są one obligatoryjne,

C) towary, których dopuszczalne ilości nominalne nie są określone przez prawo europejskie.

Jeżeli chodzi o towary z grupy B (oraz a minori ad maius z grupy C), art. 28 Traktatu Rzymskiego – zgodnie z interpretacją wskazaną przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (sprawa C-3/99 *Cidretrie Ruwet SA*, orzeczenie z 12 października 2000 r.) – zabrania określenia przez Państwa Członkowskie zakazu wprowadzania na rynek towarów paczkowanych o innych, niż określonych w prawie wspólnotowym, ilościach nominalnych, legalnie wyprodukowanych i wprowadzonych na rynek w innym Państwie Członkowskim, chyba że zakaz ten:

- jest niezbędnym warunkiem ochrony konsumenta i w tym celu został określony, oraz
- stosowany jest zarówno do towarów krajowych i importowanych, oraz

- zachowana jest zasada proporcjonalności środków w stosunku do zamierzonych celów, oraz
- cel ustanowienia zakazu nie może być osiągnięty za pomocą środka mniej restrykcyjnego.

7. Zasady zawarte w omówionych powyżej dyrektywach tworzą europejski system prawa w zakresie towarów paczkowanych, którego traktatową podstawą prawną jest art. 94 (ex 100) Traktatu Rzymskiego. System ten spełnia dwa cele:

- zapewnia realizację zasady swobody przepływu towarów, dzięki ujednoliceniu reguł przygotowania i oznaczania opakowań oraz kontroli zgodności ilości rzeczywistej ich zawartości w stosunku do ilości nominalnej oraz dzięki ujednoliceniu wielkości opakowań na poszczególne produkty;
- przyczynia się do lepszej ochrony konsumentów.

Zapewnienie osiągnięcia tych celów możliwe jest poprzez przyjęcie następujących zasad regulacji w prawie europejskim:

- Wprowadzenie oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e” i butelek miarowych znakiem „3” celem wskazania, że towary i butelki spełniają wymagane standardy dotyczące ich wagi i objętości i muszą być przedmiotem swobodnego obrotu we Wspólnocie bez przeprowadzania odrębnych kontroli w Państwach Członkowskich;
- Wprowadzenie zasady, że Państwa członkowskie nie mogą ograniczać przepływu towarów ze względu na ich nominalną ilość.

Analiza opiniowanego projektu ustawy musi zatem określić czy powyższe zasady implementowane są w prawie polskim.

III.

1. Przedłożony projekt ustawy o towarach paczkowanych normuje kwestie dotąd nie regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej aktem prawa powszechnie obowiązującego. Jedynym relewantnym aktem w tym zakresie jest obwieszczenie Prezesa GUM z dnia 3 kwietnia z 1997 r. w sprawie wymagań dotyczących kontroli ilościowej towarów paczkowanych (Dz. Urz. Miar i Probiernictwa 1997r. Nr 3, poz. 9). Ustawa ma na celu pełne dostosowanie przepisów prawa polskiego do postanowień odpowiednich dyrektyw. Projekt ustawy jest zgodny z polskim stanowiskiem negocjacyjnym w obszarze swobody przepływu towarów.
2. Projekt zawiera definicje szeregu pojęć istotnych dla systemu tworzonego przez ustawę takich jak: towar paczkowany, butelka miarowa, ilość rzeczywista i nominalna towaru, paczkujący, partia towaru paczkowanego, błąd ilości towaru paczkowanego, dopuszczalny ujemny błąd ilości towaru paczkowanego, metoda referencyjna (art. 2 projektu). Zakres

- pojęciowy definicji ustawowych jest zgodny z zakresem definicji zawartych w prawie europejskim (Dyrektywa 75/106/EWG, 75/107/EWG, 76/211/EWG). W art. 2 pkt 12 projektu wprowadzono zasadę zrównania sytuacji prawnej paczkującego i importera, co jest zgodne z postanowieniami Załączników do Dyrektyw 75/106/EWG i 76/211/EWG.
3. Przepisy regulujące zasady paczkowania towarów podzielono na dwie grupy: normy regulujące ogólne zasady paczkowania (Rozdział 2 Zasady paczkowania towarów) oraz normy określające warunki oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e” (Rozdział 3 Warunki oznaczania towarów paczkowanych znakiem „e”). Taki sposób regulacji jest zgodny z prawem europejskim, ponieważ odpowiednie Dyrektywy 75/106/EWG, 75/107/EWG i 76/211/EWG harmonizują prawo – co do zasady – jedynie w zakresie warunków paczkowania towarów, które mają być oznaczone znakiem „e” oraz w zakresie produkcji i napełniania butelek miarowych. Dzięki przynależności do systemu stworzonego przez te Dyrektywy towary paczkowane, butelki miarowe i umieszczone w nich płyny mogą korzystać z ułatwionego przepływu we Wspólnocie. Dyrektywy nie wykluczają możliwości istnienia systemu paczkowania towarów poza systemem zharmonizowanym dzięki znakowaniu europejskiemu. Zawarta w projekcie regulacja oparta jest na następującym schemacie: przepisy Rozdziału 2 tworzą normy ogólne, natomiast przepisy Rozdziału 3 i 4 tworzą normy *lex specialis*. Taki układ norm z jednej strony sprawia, że zasady paczkowania towarów oparte są na standardach prawa europejskiego bez względu na to czy dane opakowanie będzie oznaczone znakiem „e”, z drugiej strony – gwarantuje spójność polskiego systemu prawa w zakresie towarów paczkowanych.
4. Projekt zawiera ogólną zasadę paczkowania towarów, która polega na tym, że produkty mogą być umieszczane w opakowaniach jednostkowych dowolnego rodzaju, pod warunkiem, że opakowania te nie wprowadzają nabywcy w błąd co do ilości rzeczywistej (art. 6.1 projektu). Projekt ustawy przewiduje pewne modyfikacje zasady ogólnej. Niektóre produkty (produkty wymienione w załączniku nr 1 do projektowanej ustawy), przeznaczone do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych o ilości nie mniejszej niż 5 g lub 5 ml i nie większej niż 10 kg lub 10 l mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach o ilościach nominalnych określonych w drodze rozporządzenia RM (art. 6.3 i 6.4 projektu). Zasada ograniczenia dopuszczenia do obrotu niektórych produktów jedynie w określonych ilościach nominalnych wynika z art. 5 ust.3 b Dyrektywy 75/106/EWG oraz art. 5 Dyrektywy 80/232/EWG i dotyczy czterech grup towarów wymienionych w Załącznikach do tych Dyrektyw. Transpozycję powyższej zasady zapewni wydanie, przewidzianego w art. 6 ust. 4, Rozporządzenia Rady Ministrów. Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów o dopuszczalnych ilościach nominalnych zawartości opakowań niektórych towarów paczkowanych jest zgodny z postanowieniami wskazanych wyżej dyrektyw.

5. Art. 7 projektu określa wymagania dotyczące oznaczania towarów paczkowanych: wszystkie towary paczkowane muszą mieć oznaczenia wykonane w sposób nieścieralny, łatwo czytelny i widoczny w normalnych warunkach prezentacji. Oznaczenia te muszą zawierać informację o nazwie towaru, deklarowanej ilości nominalnej i o paczkującym. Szczegółowe wymagania dotyczące oznaczeń określone są w projekcie Rozporządzenia RM (na podstawie art. 7, ust. 2 projektu ustawy). Dodatkowe postanowienia dotyczące systemu znakowania „e” zawiera norma art. 15 projektu, określająca wzór znaku i zasady jego umieszczania na opakowaniu. Przepisy projektu w zakresie oznaczania towarów paczkowanych są zgodne z odpowiednimi postanowieniami dyrektyw – Załącznik I.3 do Dyrektywy 75/106/EWG i Załącznik I.3 do Dyrektywy 76/211/EWG.
6. Art. 8 projektu ustanawia zasadę odpowiedzialności paczkującego za zapewnienie, że towar paczkowany spełnia wymagania ustawy, w szczególności za to, że ilość nominalna towaru odpowiada ilości rzeczywistej. Importer towarów paczkowanych powinien udokumentować, że w procesie paczkowania tych towarów stosowane były odpowiednie metody kontroli ilości rzeczywistej (art. 10 projektu), co jest zgodne z zasadą dokumentowania spełnienia wymogów odnośnie zgodności ilości rzeczywistej z ilością deklarowaną przez importerów towarów paczkowanych poza Państwami Unii Europejskiej przyjętą w Dyrektywie 76/211/EWG (Załącznik I. 4). Przed rozpoczęciem paczkowania produktów paczkujący ma obowiązek zgłoszenia tego faktu właściwemu okręgowemu urzędowi miar (art. 13 projektu). Paczkujący jest odpowiedzialny również za zorganizowanie i przeprowadzenie kontroli wewnętrznej ilości rzeczywistej produktu. Kontrola powinna być przeprowadzona wyłącznie przy pomocy zalegalizowanych przyrządów pomiarowych (procedury legalizacji przewidziane są w obowiązującej obecnie ustawie Prawo o miarach oraz w nowej ustawie Prawo o miarach, będącej obecnie przedmiotem obrad Senatu). Szczególne zasady prowadzenia przez paczkującego kontroli wewnętrznej przewidziane są dla towarów paczkowanych oznaczanych znakiem „e” (art. 16, 18 i 19 Projektu). Przepisy projektu dotyczące odpowiedzialności paczkującego są zgodne z postanowieniami dyrektyw zawartymi w Załączniku I.4 Dyrektywy 75/106/EWG i Załączniku I.4 Dyrektywy 76/211/EWG.
7. Projekt ustawy, podobnie jak dyrektywy, ustanawia zasadę względnej zgodności ilości nominalnej deklarowanej przez paczkującego z ilością rzeczywistą towaru, tzn. ilość rzeczywista towaru może być mniejsza niż ilość nominalna pod warunkiem, że różnica ta nie przekracza dopuszczalnego ujemnego błędu ilości towaru. Tabela określająca wielkość dopuszczalnego błędu ujemnego zawartości towaru paczkowanego, określona w Załączniku nr 2 do projektowanej ustawy odpowiada tabeli wielkości dopuszczalnego błędu ujemnego określonej przez Dyrektywy 75/106/EWG i 76/232/EWG. Partia towarów paczkowanych nie

- może być dopuszczona do obrotu jeżeli wynik jej kontroli przeprowadzony metodą referencyjną, opisaną w Załączniku nr 2 do ustawy jest negatywny. Metoda referencyjna jest przyjęta jako metoda kontrolna dla oceny zgodności ilości towarów w systemie europejskim (art. 3.2 i Załącznik II do Dyrektywy 75/106/EWG, art. 3.2 i Załącznik II do Dyrektywy 76/211/EWG). Procedury metody referencyjnej określone przez projektowaną ustawę są zgodne z procedurami określonymi w dyrektywach.
8. Projekt przewiduje możliwość prowadzenia kontroli stosowanych przez paczkującego procedur kontroli wewnętrznej ilości rzeczywistej paczkowanego towaru przez właściwe organy administracji miar (art. 12). Dla towarów paczkowanych w systemie znakowania znakiem „c” przeprowadzenie takiej kontroli jest obowiązkiem właściwych organów. Zagwarantowanie w ustawie, że takie kontrole będą prowadzone przez kompetentne organy państwowe jest zobowiązaniem wynikającym z postanowień Dyrektywy 75/106/EWG (Załącznik I.5) Dyrektywy 76/211/EWG (Załącznik I.5).
9. W Rozdziale 4 znajdują się przepisy odnoszące się do zasad produkcji, oznaczania i wprowadzania do obrotu butelek miarowych, implementujące do prawa polskiego normy Dyrektywy 75/107/EWG. Art. 21 projektu ustanawia zasadę znakowania butelek miarowych znakiem „3” przez producenta na jego odpowiedzialność. Obecność tego znaku świadczy o spełnieniu przez butelkę miarową wymagań ustawy, a przez to wymagań prawa europejskiego w zakresie jej produkcji. Oznaczenia, które powinny znajdować się na butelce miarowej oraz sposób ich rozmieszczenia określone są w art. 22 projektu. Norma tego przepisu jest zgodna z wymaganiami określonymi przez Dyrektywę 75/107/EWG w Załączniku I.8. Artykuły 24 i 25 projektu określają obowiązek zgłaszania przez producenta jego znaku identyfikacyjnego Głównemu Urzędowi Miar oraz procedurę postępowania w sprawie wpisu tego znaku do rejestru znaków identyfikacyjnych producentów butelek miarowych. Główny Urząd Miar zobowiązany jest informować właściwe organy Państw Członkowskich Unii Europejskiej i Komisję Europejską o znakach wpisanych do rejestru (art. 26 projektu) – obowiązek informowania wynika z Załącznika I.5 Dyrektywy 75/107/EWG. Zasady kontroli metrologicznej butelek miarowych – wewnętrznej, dokonywanej przez producenta i kontroli dokonywanych przez administrację miar określa art. 28 projektu, zgodnie z postanowieniami art. 2 i Załącznika I.5 – I.7 wspomnianej wyżej Dyrektywy.
- IV. Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa zakłada pełne dostosowanie polskiego prawa do postanowień Dyrektyw: 75/106/EWG, 75/107/EWG, 76/211/EWG i 80/232/EWG przede wszystkim poprzez przyjęcie opiniowanej ustawy wraz z niezbędnymi aktami wykonawczymi. Wejście w życie ustawy przewidziane jest na 1 stycznia 2003 r.

- V. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o towarach paczkowanych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

2 *Janusz B. Bryl*
Janusz B. Bryl
Ministerstwo Gospodarki
Sektor Unii Europejskiej
Janusz B. Bryl-Wolski
Sekretarz Stanu

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Wojciech J. Katner
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Gospodarki

Projekt**Rozporządzenie Rady Ministrów**

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących oznakowań towarów paczkowanych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia o towarach paczkowanych (Dz.U. Nr, poz. zr.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Nazwa produktu

§ 1.

1. Nazwa produktu, określona zgodnie z § 2 ust.1, powinna być podana na głównej etykiecie towaru paczkowanego, umieszczonej na części opakowania najbardziej eksponowanej, w normalnych warunkach sprzedaży. Gdy opakowanie towaru paczkowanego jest przezroczyste i umożliwia łatwą identyfikację zawartego w nim produktu, jego nazwy można nie podawać.
2. Nazwa produktu powinna być zgodna z nazwą określoną w normach lub przepisach, a w przypadku ich braku - z nazwą powszechnie przyjętą.
3. Napis określający nazwę produktu powinien być widoczny i zrozumiały, a jego umieszczenie i wielkość czcionki powinny umożliwiać łatwe jego odczytanie.

§ 2.

1. Eksponowana część opakowania towaru paczkowanego, przeznaczona do umieszczenia głównej etykiety, powinna obejmować:
 - 1) dla opakowań prostopadłościennych - powierzchnię jednej ściany opakowania najbardziej odpowiednią dla oznakowania,
 - 2) dla opakowań cylindrycznych lub zbliżonych do cylindrycznych - powierzchnię równą 40 % iloczynu wysokości opakowania przez jego obwód,
 - 3) dla opakowań o innych kształtach - powierzchnię równą 40 % całej powierzchni opakowania.
2. Do przeznaczonej na etykietę powierzchni opakowania nie powinny być zaliczane: górna i dolna powierzchnia opakowania, kołnierze puszek, występy i szyjki butelek i słoí.

Rozdział 2
Nazwa i adres paczkującego

§ 3.

1. Etykieta towaru paczkowanego, o której mowa w § 1 ust.1 powinna zawierać nazwę i adres paczkującego.
2. Adres powinien być podany zgodnie z ustawą z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności..

Rozdział 3

Ilość nominalna towaru paczkowanego

§ 4.

1. Na głównej etykiecie towaru paczkowanego powinna być podana ilość nominalna produktu w nim zawartego.
2. Ilość nominalna produktu w opakowaniu powinna być wyrażona:
 - 1) w jednostkach masy, objętości, długości, powierzchni - podanych w tabeli 1 załącznika nr 1,
 - 2) liczbą sztuk.
3. Poza produktami, których ilość wyrażana jest w jednostkach długości, powierzchni albo liczbą sztuk, ilość nominalna powinna być wyrażona w jednostkach:
 - 1) objętości, jeżeli produkt jest płynny,
 - 2) masy, jeżeli produkt jest stały, półpłynny, mazisty, stanowi mieszaninę stałego i płynnego albo stanowi część stałą z mieszaniny stałego i płynnego,
 - 3) stosowanych powszechnie w praktyce handlowej dla danych towarów paczkowanych, np. ilość nominalna produktu płynnego może być wyrażana w jednostkach masy, a produktu stałego lub półpłynnego w jednostkach objętości, jeżeli stanowić będzie dokładną i wystarczającą informację dla nabywcy towaru paczkowanego.
4. Zastosowana w oznakowaniu jednostka miary powinna być dobrana zależnie od wartości wielkości mierzonej. Zalecane jednostki miar dla różnych wielkości mierzonych, odpowiednie do ilości towaru paczkowanego zawiera tabela 2 załącznika nr 1.
5. W przypadku produktu umieszczonego w pojemniku pod ciśnieniem, jego ilość nominalna powinna być wyrażana w jednostkach objętości albo masy i dotyczyć ilości usuwanej z pojemnika, zgodnie z instrukcją użytkowania. Jednakże opakowania produktów sprzedawanych w postaci aerozoli, spełniające wymagania podane w załączniku nr 2 do rozporządzenia mogą nie zawierać informacji o nominalnej masie zawartości.
6. Ilość nominalna towaru paczkowanego, wyrażana liczbą sztuk, powinna być liczbą całkowitą.

Rozdział 4

Oznakowanie

§ 5.

1. Wartość liczbowa ilości nominalnej towaru paczkowanego może zawierać ułamek dziesiętny z nie więcej niż trzema znakami po przecinku.
2. Oznakowanie ilości nominalnej towaru paczkowanego powinno stanowić czytelny nadruk umieszczony na kontrastowym tle, na eksponowanej części opakowania; oznakowanie może być również odlane z formy lub wytłoczone na szklanej, metalowej lub wykonanej z tworzywa sztucznego powierzchni opakowania.
3. Wysokości cyfr i liter oznakowania ilości nominalnej towaru paczkowanego powinny spełniać wymagania podane w tabeli nr 3 załącznika nr 1.
4. Oznaczenie jednostki miary powinno być oddzielone od wartości liczbowej ilości nominalnej towaru paczkowanego pojedynczą spacją (odstępem).

5. Oznakowanie ilości nominalnej towaru paczkowanego powinno być poprzedzone dodatkowym napisem, odpowiednio: "objętość netto", "masa netto" lub "zawartość netto".
6. Oznakowanie towaru paczkowanego powinno być trwałe i estetyczne, odporne na ścieranie i działanie wilgoci.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Załączniki

do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia (Dz. U. Nr. ..., poz.)

Załącznik nr 1**Jednostki miar i ich oznaczenia stosowane w oznakowaniu towarów paczkowanych****Dopuszczalne nazwy i oznaczenia jednostek miar****Tabela 1**

Nazwa jednostki miary	Oznaczenie jednostki miary
Masa: miligram	mg
gram	g
kilogram	kg
tona	t
Długość: mikrometr	µm
milimetr	mm
centymetr	cm
decymetr	dm
metr	m
Powierzchnia: milimetr kwadratowy	mm ²
centymetr kwadratowy	cm ²
decymetr kwadratowy	dm ²
metr kwadratowy	m ²
Objętość: litr	l lub L
centylitr	cl lub cL
mililitr	ml lub mL
centymetr sześcienny	cm ³
decymetr sześcienny	dm ³
metr sześcienny	m ³

Zalecane jednostki miar, dla różnych wielkości mierzonych, odpowiednie do ilości nominalnej towaru paczkowanego**Tabela 2**

Wielkość mierzona	Ilość nominalna towaru paczkowanego	Oznaczenie jednostki miary
1	2	3
Masa	< 1 g	mg
	od 1 g do 1000 g	g
	≥ 1000 g	kg lub t
Długość	< 1 mm	µm
	od 1 mm do 100 cm	mm lub cm
	≥ 100 cm	m
Powierzchnia	< 100 cm ² (1 dm ²)	mm ² lub cm ²
	od 1 dm ² do 100 dm ²	dm ²
	≥ 1 m ²	m ²
Objętość	< 1000 cm ³ (1 dm ³)	cm ³ lub ml (mL)
	od 1 dm ³ do 100 dm ³	dm ³ lub l (L)
	≥ 1000 dm ³	m ³

Wysokość cyfr i liter oznakowania ilości nominalnej towaru paczkowanego**Tabela 3**

Ilość nominalna towaru paczkowanego g lub ml	Minimalna wysokość cyfr i liter mm
do 50	2
powyżej 50 do 200	3
powyżej 200 do 1000	4
powyżej 1000	6

Załącznik nr 2

ZAKRESY OBJĘTOŚCI DOTYCZĄCE TOWARÓW PACZKOWANYCH SPRZEDAWANYCH W POSTACI AEROZOLI

1. Towary paczkowane sprzedawane w pojemnikach metalowych

Objętość fazy ciekłej w ml	Objętości pojemników w ml dla:	
	Środków pod ciśnieniem skroplonego gazu	(a) Środków pod ciśnieniem wyłącznie sprężonego gazu (b) Środków pod ciśnieniem wyłącznie podtlenu azotu bądź dwutlenku węgla lub ich mieszanek, jeżeli współczynnik Bunsena dla środka wynosi 1,2 lub mniej
25	40	47
50	75	89
75	110	140
100	140	175
125	175	210
150	210	270
200	270	335
250	335	405
300	405	520
400	520	650
500	650	800
600	800	1 000
750	1 000	-
Podane objętości nie dotyczą towarów paczkowanych na bazie alkoholu zawierających poniżej 3% objętości naturalnych bądź syntetycznych olejków zapachowych oraz poniżej 70% objętości czystego alkoholu etylowego (wody zapachowe, płyny do włosów, preparaty przed i po goleniu) oraz środków farmaceutycznych i materiałów medycznych		

2. Towary paczkowane sprzedawane w przezroczystych lub nieprzezroczystych pojemnikach szklanych bądź z tworzyw sztucznych (objętość fazy ciekłej w ml): 25 - 50 - 75 - 100 - 125 - 150.

UZASADNIENIE

W obecnym stanie prawnym zasady oznaczania towarów paczkowanych nie zostały uregulowane w sposób wyczerpujący.

Rozporządzenie wprowadza obowiązki oznaczania wszystkich towarów paczkowanych w zakresie określonym w art. 7 projektu ustawy, zgodnie z delegacją zawartą w ust. 2 tego przepisu. Szczegółowe wymagania dotyczące oznaczeń zawarte zostały w projekcie rozporządzenia zgodnie z przepisami:

1. Dyrektywy Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego opakowywania według objętości pewnych płynów w formie towarów paczkowanych, zmienionej przez Dyrektywy: 78/891/EWG, 79/1005/EWG, 85/10/EWG, 88/316/EWG, 89/676/EWG,
2. Dyrektywy Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego paczkowania niektórych towarów według ich masy lub objętości, zmienionej Dyrektywą 78/891/EWG,
3. Dyrektywy Rady 80/232/EWG z dnia 19 marca 1986r. dotyczącej ujednolicenia przepisów prawnych Państw Członkowskich w sprawie dopuszczalnych szeregów nominalnych ilości wypełniających i pojemności nominalnych pojemników na określone produkty w opakowaniach gotowych, zmienionej Dyrektywami: 86/96/EWG, 87/356/EWG,
4. Zalecenia Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej (OIML) w sprawie wymagań odnośnie etykiet produktów paczkowanych (OIML R 79: 1997).

Projekt rozporządzenia nie spowoduje ujemnych skutków dla budżetu Państwa.

Projekt**Rozporządzenie Rady Ministrów**

z dnia

w sprawie ilości nominalnych zawartości opakowań jednostkowych towarów paczkowanych.

Na podstawie art. 6 ust.4 ustawy z dnia o towarach paczkowanych (Dz.U. Nr, poz. zr.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia o towarach paczkowanych (Dz.U. Nr, poz. zr.) produkty mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach o zawartości ilości nominalnej określonej poniżej:

Lp.	Nazwa produktu wg Wspólnej Taryfy Celnej /WTC/	Symbol wg Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług /PKWiU/	Nazwa produktu wg Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług /PKWiU/	Nominalna ilość zawartości w litrach	Nominalna ilość zawartości w gramach
1.	(a) Wino ze świeżych winogron; mus ze świeżych winogron, w którym proces fermentacji zatrzymano poprzez dodanie alkoholu, w tym wina z niesfermentowanego soku winogronowego zmieszanego z alkoholem, z wyjątkiem win objętych pozycjami 22.05 A i B Wspólnej Taryfy Celnej, oraz likierów winnych (pozycja WTC ex 22.05 C); mus z winogron w procesie fermentacji bądź w którym zatrzymano proces fermentacji w sposób inny, aniżeli poprzez dodanie alkoholu (pozycja WTC nr 22.04)	15.93.1	Wina gronowe	0,10 – 0,25 – 0,375 0,50 – 0,75 – 1 1,5 – 2 – 3 – 4 5 – 6 – 8 – 9 - 10 0,187 ⁽¹⁾	
	(b) “Żółte” wina mające następujące źródła pochodzenia: “Côtes du Jura”, “Arbois”, “L’Étoile” and “Château-Chalon”			0,62	

2	(a) Wina musujące (pozycja WTC 22.05 A) Wino w butelkach z korkami w kształcie “grzybka” mocowanymi przy pomocy wiązań lub spinek oraz wina w innych opakowaniach pod ciśnieniem nie mniejszym niż 1bar, ale nie większym niż 3 bary, mierzonym w temperaturze 20 °C (pozycja WTC 22.05 B)	15.93.1	Wina gronowe	0,125 – 0,20 – 0,375 0,75 – 1,5 – 3 – 4,5 – 6 – 9	
	(b) Inne sfermentowane napoje musujące, na przykład cydr, wino z gruszek i miód (pozycja WTC 22.07 B I).	15.94.1	Napoje fermentowane (np. jabłecznik, wino z gruszek, miód pitny) pozostałe mieszane napoje zawierające alkohol	0,10 – 0,20 – 0,375 0,75 – 1,5 – 3	
		15.95	Wermut i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi		
3.	Wódka (inna niż z pozycji WTC nr 22.08); likiery i inne napoje zawierające spirytus; złożone preparaty na bazie alkoholu (znane jako “skoncentrowane ekstrakty”) przeznaczone do produkcji napojów (pozycja WTC nr 22.09)	15.91.1	Wódki, likiery i inne napoje alkoholowe, złożone preparaty alkoholowe do produkcji napojów	0,02 – 0,03 – 0,04 0,05 – 0,10 ⁽¹⁾ 0,20 – 0,50 – 1 1,5 – 2 – 2,5 3 0,35 – 0,70 – 1,125 ³⁾ - 4,5 – 5 ³⁾ – 10 ³⁾	

4.	Włóczka z włókien naturalnych (pochodzenia zwierzęcego, roślinnego lub mineralnego), włókna chemiczne oraz mieszaniny tych włókien	17.10.2	Włókna tekstylne, naturalne, przygotowane do przędzenia.	10-25-50-100-150-200-250-300-350-400-450-500-1000 ⁽²⁾
		17.10.3	Włókna tekstylne chemiczne, odcinkowe, przygotowane do przędzenia.	
⁽¹⁾ Wartości dotyczące wyłącznie towarów paczkowanych, przeznaczonych do spożycia na pokładach samolotów, statków, w pociągach oraz do sprzedaży w sklepach wolnocłowych.				
⁽²⁾ Wartość tę stanowi bezwodna masa przędzy, do której zastosowanie ma dopuszczalna standardowa norma wilgotności.				
⁽³⁾ Wartości przeznaczone wyłącznie do użytku handlowego.				

§ 2.

Podane w § 1 wartości nominalne nie mają zastosowania do towarów paczkowanych zawierających produkty wymienione w:

- punkcie 1 (a), oznakowane i przechowywane w pojemnikach lub butelkach o objętości nie przekraczającej 0,25 litra, przeznaczone do użytku specjalistycznego (nie przeznaczone dla konsumentów),
- punktach 2 (a) i 3, przeznaczone do spożycia na pokładach samolotów, statków i w pociągach, bądź też do sprzedaży w sklepach wolnocłowych.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

UZASADNIENIE

W obecnym stanie prawnym brak jest jakichkolwiek regulacji dotyczących dopuszczalnych ilości nominalnych zawartości opakowań towarów paczkowanych.

W celu realizacji postanowień Dyrektyw Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG, w rozporządzeniu, zgodnie z załącznikiem 1 do projektu, wymieniono nominalne ilości zawartości opakowań produktów, których opakowania podlegają obowiązkowym ograniczeniom. Dopuszczone ilości są obowiązkowe i odpowiadają ściśle opisom załączników do wyżej wymienionych Dyrektyw.

Przy sporządzaniu listy produktów stwierdzono rozbieżność systemów prawnych. Załączniki do Dyrektyw opierają się na klasyfikacji WTC, natomiast zgodnie z ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 632) projektowane rozporządzenie powinno klasyfikować produkty według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług.